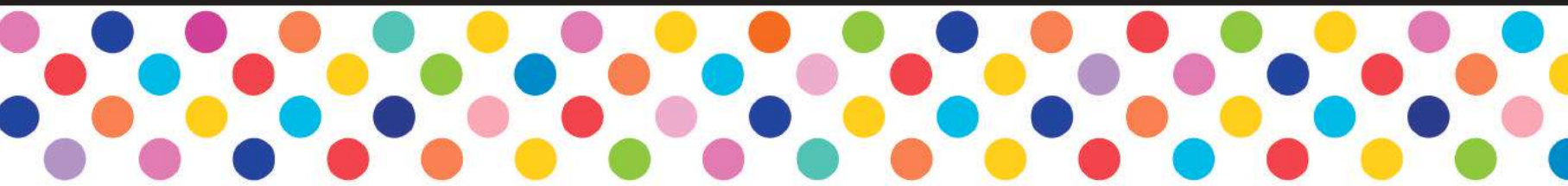

OKUDA SAN MIGUEL

THE MULTICOLORED EQUILIBRIUM BETWEEN ANIMALS AND HUMANS

**THE
MULTICOLORED
EQUILIBRIUM
BETWEEN
ANIMALS AND
HUMANS**

—

Okuda San Miguel

Centre del Carme Cultura Contemporània. Del 9 de març al 27 de maig de 2018

Ink and Movement

ESTUDI D'OKUDA

Un bon dia, Pepe Latorre va decidir obrir un compte a Instagram a nom de Latorre y Sanz Artesanos. La seua intenció era tafanejar, i tafanejant es va trobar amb la imatge d'una escultura d'Okuda San Miguel. El primer que li va vindre al cap fou: «Això podria ser una falla».

Sobretot l'atreia la capacitat expressiva de les obres d'Okuda; creia, i el temps li va donar la raó, que l'estètica del càntabre funcionaria molt bé en una falla, i serviria alhora per a insuflar aire fresc a una tradició tan arrelada. I així ens ho va transmetre i ens va convèncer.

Abans, les poques coses que sabíem sobre les Falles les havíem vistes en la tele. De manera que la nostra visió era més aviat difusa i, per descomptat, no arribava a comprendre tot el que representa aquesta Festa.

Va ser de la mà de Latorre y Sanz, juntament al que poguérem esbrinar pel nostre compte, que ens adonàrem a poc a poc que davant de nosaltres es materialitzava un nou suport creatiu per a artistes de tot el món.

Vam entendre ràpidament els paral·lelismes amb el tipus de treball artístic que nosaltres fem en l'espai públic: efímer, crític, grandios, creatiu, popular...; també vam entendre que era un estil de vida, una cosa en què els artistes fallers es bolquen per complet durant tot l'any.

L'Ajuntament de València va fer la resta, facilitant que poguérem aportar la nostra manera de fer les coses i la nostra integració en el món faller.

Començava així la nostra particular relació amb València a través d'innumerables visites paral·lelament a un constant intercanvi d'idees, que ens van permetre traslladar els processos i les formes de treball que tenim en el nostre ADN al món de les Falles.

Al mateix temps anaven sorgint noves possibilitats de col·laboració amb la ciutat, especialment amb el Centre del Carme, que ens va oferir la possibilitat de muntar una exposició retrospectiva d'Okuda San Miguel.

Amb el títol «The Multicolored Equilibrium between Animals and Humans», la mostra recopila un centenar de les seues peces a través de les quals és possible realitzar un viatge en el temps per les successives etapes creatives de l'artista: des dels inicis en el grafiti fins a un surrealisme pop, geomètric i multicolor que ha desenvolupant des de fa més d'una dècada. Les xifres d'assistència ens confirmen que va ser una aposta encertada.

Per a Ink and Movement (iam), aquest ha sigut un dels projectes més singulars que hem realitzat en els últims anys. Han sigut nou mesos d'intens treball, i el resultat ha sigut immillorable. Juntament amb Latorre y Sanz, hem demostrat que la creativitat contemporània pot contribuir al món de les Falles i a la ciutat de València, i hem aportat el nostre gra d'arena perquè el llenguatge visual d'aquestes falles aconseguisca una nova dimensió.

Ink and Movement

ESTUDIO DE OKUDA

Un buen día, Pepe Latorre decidió abrir una cuenta en Instagram a nombre de Latorre y Sanz Artesanos. Su intención era la de curiosear y rápidamente se dio de bruces con la imagen de una escultura de Okuda San Miguel. Su primer pensamiento fue: «Esto puede ser una Falla».

Le atrajo, sobre todo, la capacidad expresiva de las obras de Okuda; creía que la estética del cántabro funcionaría muy bien en una Falla al tiempo que serviría para insuflar aire fresco en una tradición tan arraigada. Y así nos los transmitió, y convenció.

Antes de aquello, lo poco que sabíamos acerca de las Fallas lo habíamos visto en la tele. De manera que nuestra visión era más bien difusa y, desde luego, no alcanzaba a comprender todo lo que supone esta Fiesta.

Fue de la mano de Latorre y Sanz, sumado a lo que pudimos recabar por nuestra parte, como nos fuimos dando cuenta de que ante nosotros se materializaba un nuevo soporte creativo para artistas de todo el mundo.

Entendimos rápidamente los paralelismos con el tipo de trabajo artístico que nosotros venimos haciendo en el espacio público; efímero, crítico, grandioso, creativo, popular... y además entendimos que era un estilo de vida, algo en lo que los artistas falleros se vuelcan por completo durante todo el año...

El Ajuntament de València hizo el resto, facilitando el poder aportar nuestra forma de hacer las cosas y nuestra integración en el mundo fallero.

Daba de esta manera comienzo nuestra particular relación con València a través de innumerables visitas en paralelo a un constante intercambio de ideas, que nos permitió trasladar los procesos y formas de trabajo que tenemos en nuestro ADN al mundo de las Fallas.

A su vez iban surgiendo nuevas posibilidades de colaboración con la ciudad. Especialmente con el Centre del Carme, que nos ofreció la posibilidad de montar una exposición retrospectiva de Okuda San Miguel.

Bajo el título «The Multicolored Equilibrium between Animals and Humans», la muestra recopila un centenar de sus piezas a través de las cuales realizar un viaje en el tiempo por las sucesivas etapas creativas del artista: desde sus inicios en el *graffiti* hasta ese surrealismo pop, geométrico y multicolor que ha venido desarrollando desde hace más de una década. Las cifras de asistencia nos confirman lo acertado de esta apuesta.

Para Ink and Movement (iam), este ha sido uno de los proyectos más singulares que hemos llevado a cabo en los últimos años. Han sido nueve meses de intenso trabajo y el resultado ha sido inmejorable. Junto a Latorre y Sanz, hemos demostrado lo que la creatividad contemporánea puede aportar al mundo de las Fallas y a la ciudad de València, contribuyendo con nuestro granito de arena para que el lenguaje visual de las Fallas alcance una nueva dimensión.

Ink and Movement

OKUDA'S STUDIO

One day, a man named Pepe Latorre decided to open an Instagram account called Latorre y Sanz Artesanos. He was nosing around on it but soon he bumped into a picture of an Okuda San Miguel sculpture. His first thought was “This could be a Falla”.

He was especially attracted to the expressiveness of Okuda's works. He believed that this type of aesthetic could run smoothly at a Falla, while at the same time it could breathe fresh air into a deeply-rooted tradition. So that is how he transmitted it to us and persuaded everyone to get on board.

Before that, the little we knew about the Fallas was from television, so our vision was confused and we certainly did not fully understand what this celebration was about.

Besides all the information we could gather, it was due to Latorre y Sanz that we realized a new creative support for artists around the world was being materialized before our eyes.

We quickly understood the parallelism to the usual type of artwork that we had done in public spaces: ephemeral, critical, large-scale, creative, popular... We also understood that it was a lifestyle, something in which the Fallas artists threw themselves, body and soul, at all year long.

The City Council of València did the rest, allowing us to contribute with the ways we usually do things and

our integration into the world of the Fallas. This fired the starting gun of our peculiar relationship with València, through uncountable visits and a constant exchange of ideas. All of it allowed us to translate the creative processes and methodologies hidden in our DNA to the Fallas realm.

At the same time, new possibilities of collaboration with the city came up, especially in regards to Centre del Carme, which offered us the possibility of holding a retrospective exhibition about Okuda San Miguel. The attendance confirms the great decision we made.

Under the title “The Multicolored Equilibrium between Animals and Humans”, the exhibition recollects up to a hundred of his pieces where the spectator takes a trip through space and time along the artist's successive creative stages: from his beginnings in the world of graffiti to that characteristic geometrical and multicolor pop surrealism he has been developing for more than a decade.

For Ink and Movement (iam), this has been the most singular project we have accomplished in years. Nine months of hard work and the outcome made it all worth it. Together with Latorre y Sanz, we have demonstrated what contemporary creativity can contribute to the Fallas World and to the city of València, putting in our small part so that the Fallas visual language can reach a new dimension.

A colp d’emoció... Okuda San Miguel al Centre del Carme, València

MARÍA B. GARCÍA
Crítica d’art. Doctora en Estètica i Teoria de les Arts

M’agrada passejar pel carrer Museu de València. I m’agrada entrar al Centre del Carme, el museu pròxim... Quasi domèstic, en el qual entres i ixes d’una sala, i tornes l’endemà a veure’n una altra perquè no tens temps de més, i perquè sempre està al nostre servei. Allí, en aquella sala Ferreres-Goerlich d’estructura límpida, de blanc Casablanca; dreta com el xiprer de Silos, flanquejada per les columnes de fust llis —a mode de guàrdia pretoriana— custodien els llenços de l’alegria. Sí, com el conegut himne o la novena simfonia del gran sord. En entrar amb el meu tríptic en la mà descobrisc el grandios «alaaaaa!» d’una xiqueta de 10 anys, la primera vegada que està en la sala Ferreres i la primera vegada que està amb Okuda San Miguel. I aquest «ala» s’acompanyava harmònicament amb un somriure quallat d’exaltació, impressionada per la pròpia emoció —que sospite que també va ser la primera— en contemplar la creativitat d’un artista. Un suport que et porta a elevar l’esperit i que es mostra com el contenidor de les emocions, com si es tractara de la Caixa de Pandora, que en lloc d’albergar vents subjecta la commoció, la inquietud i la torbació que provoquen l’experiència estètica, el fet de sentir-te presa del que hi ha d’immaculat en la sala i del color, en la línia del que Tatarkiewicz ensenyava, bellesa o mimesi com a reflex de la naturalesa.

Observar Okuda no té sentit, el sentit és sentir-lo, commocionar-

se o inquietar-se davant del que dimana, els murs de grans dimensions replets d’elements geomètrics tintats de gradient cromàtic que interactuen amb l’espectador. Quasi m’atreviria a dir que ballen amb el ciutadà que mira, perquè per a emocionar-se no es necessita ser un teòric de l’art. Un art per a tots, un atractiu que la retina necessita seguir amb avidesa en el recorregut de l’exposició. Fidels a mirar-ho tot amb afany, ens descobrim els uns als altres —en la sala Ferreres— acostant-nos al surrealisme en llenç o ajupint-nos al que hi ha de reivindicatiu en l’escultura. Un moment de reflexió en la foscor que alberga la calavera i sentir-nos únics amb un fons estrellat. Okuda San Miguel ens porta a l’interior el que va treballar tant al carrer, en llibertat, amb la consigna en la manifestació artística que acosta qualsevol persona a mirar un mur. Seguint el recorregut per les sales laterals a la gran nau única, desgranem el concepte visual i teòric del seu estil. Jo destacaria com declara l’essència del seu pensament amb un llenguatge que colpeja la psique, el que és ocult que no floreix comença a vinclar en els nostres pensaments i provoca l’opinió i, en la majoria dels casos, l’alegria. Quan s’ix de l’exposició tots tenen alguna cosa a dir, tots han entés el canal de l’emoció, que no és res més que la intenció que té. Okuda San Miguel no dubta davant del risc, mai s’ha de dubtar si pintaràs en el públic una cara de fascinació.

A golpe de emoción... Okuda San Miguel en el Centre del Carme, València

MARÍA B. GARCÍA
Crítica de arte. Doctora en Estética y Teoría de las Artes

Through emotion... Okuda San Miguel at Centre del Carme, València, Spain

MARÍA B. GARCÍA
Art critic. Phd in Aesthetics and Art Theory

Me gusta pasear por la calle Museu de València. Y me gusta entrar en el Centre del Carme, el museo cercano... Casi doméstico, en el que entras y sales de una sala, y vuelves al día siguiente a ver otra porque no tienes tiempo de más, y porque siempre está a nuestro servicio. Allí, en esa sala Ferreres–Goerlich de estructural límpida, de blanco Casablanca; enhiesta como el ciprés de Silos, flanqueada por las columnas de fuste liso —a modo de guardia pretoriana— custodian los lienzos de la alegría. Sí, como el conocido himno o la novena sinfonía del gran sordo. Al entrar con mi tríptico en la mano descubro el grandioso «¡halaaaaa!» de una niña de 10 años, su primera vez en la sala Ferreres y su primera vez con Okuda San Miguel. Y ese «hala» se acompañaba armónicamente con una sonrisa cuajada de exaltación, impresionada por su propia emoción —que sospecho también fue la primera— al contemplar la creatividad de un artista. Un soporte que te lleva a elevar el espíritu y que, se muestra como el contenedor de las emociones, como si se tratara de la Caja de Pandora, que en vez de albergar vientos sujeta la conmoción, la inquietud y la turbación que provocan la experiencia estética el sentirte presa de lo inmaculado de la sala y del color, en la línea de lo que Tatarkiewicz enseñaba, belleza o nímesis como reflejo de la naturaleza.

Observar a Okuda no tiene sentido, el sentido es sentirle,

conmocionarse o inquietarse ante lo que dimana, los muros de grandes dimensiones repletos de elementos geométricas tintados de gradiente cromático que interactúan con el espectador. Casi me atrevería a decir que bailan con el ciudadano que mira, porque para emocionarse no se necesita ser un teórico del arte. Un arte para todos, un atractivo que la retina necesita seguir en el recorrido de la exposición con avidez. Fieles a mirarlo todo con afán, nos descubrimos unos a otros —en la sala Ferreres— acercándonos al surrealismo en lienzo o agachándonos a lo reivindicativo en la escultura. Un momento de reflexión en la oscuridad que alberga la calavera y sentirnos únicos con un fondo estrellado. Okuda San Miguel, nos trae al interior lo que trabajó tanto en la calle, en libertad, con la consigna en la manifestación artística que acerca a cualquier persona a mirar un muro. Siguiendo el recorrido por las salas laterales a la gran nave única, desgranamos el concepto visual y teórico de su estilo. Yo destacaría cómo declara la esencia de su pensamiento con un lenguaje que golpea la psique, lo oculto que no florece comienza a cimbraer en nuestros pensamientos provocando la opinión y en la mayoría de los casos la alegría. Cuando se sale de la exposición todos tienen algo que decir, todos han entendido el canal de la emoción que no es más que su intención. Okuda San Miguel no duda ante el riesgo, nunca hay que dudar, si vas a pintar en el público una cara de fascinación.

I like to walk along the Museu street in València. And I like to visit the Centre del Carme, the nearby museum... it is so close to me, it even feels like home. You can go in one hall and the next day come back to see another not only because you did not have the time to see it, but also because it is always open at your convenience. There, in the Ferreres–Goerlich hall, a white limpid Casablanca structure stands; like the Silos’ cypress, flanked by two plain columns —as if they were two praetorian guards— custodians of the canvases of joy. Yes, like the well-known hymn or the ninth symphony of the great deaf man. When walking into the exhibition with my pamphlet in my hand, I am surprised by the “Woowoow!” of a ten-year-old. It’s her first time in the Ferreres hall and her first time with Okuda San Miguel as well. That “wow” went perfectly with an exulting smile, impressed by her own emotion —which I guess it was also the first one ever for her— when contemplating an artist’s creativity. A support that takes you to elevate the spirit and that, it is shown as the container of emotions, as if it were the Pandora’s Box, which instead of sheltering winds holds the commotion, the restlessness and the disturbance that provoke the aesthetic experience to feel yourself prey to the immaculate of the room and the color, in the line of what Tatarkiewicz taught, beauty or nimesis as a reflection of nature.

Observing Okuda makes no sense, one has to feel it, to become shocked at it, or just to become concerned at what it emanates,

the big walls full of chromatic gradient geometrical elements that interact with the spectator. I would almost dare to say that they dance with the onlooker citizen, because one does not need to be an art theorist to become emotional. An art for everyone, an attraction that the retina needs to follow with eagerness in the course of the exhibition. Faithful to having a hard look at everything, we discover one another —in the Ferreres room— approaching the surrealism on canvas and bending down to the vindication of sculptures. A moment of reflection in the darkness that the skull represents and the feeling that we are unique under a sea of stars. Okuda San Miguel, brings to the interior what he worked so hard in the street, in freedom, with the motto in the artistic manifestation that brings anyone to look at a wall. Following the circuit of the side exhibition rooms to the big unique room, we can get through the essence of the visual and theoretical concept behind his style. As it is declared on his statement with a language that strikes your psyche, I would highlight that the hidden that does not bloom starts striking in our thoughts forming opinions and, in most of the cases, happiness. When the audience leaves exhibition, everyone has something to say, everyone has understood the channel of emotion that is nothing more than his intention. Okuda San Miguel does not hesitate at the risk, one never should doubt, if you are going to paint a fascination face on the audience.

Okuda, endeví de la realitat

GUILLERMO LÓPEZ GALLEGO
Diplomàtic, conseller d'assumptes culturals

La biografia oficial d'Okuda defineix el seu estil com a «surrealisme pop, però amb una clara essència dels carrers». Abans d'haver-la llegit, en una conversa en què vaig haver de donar una explicació precipitada, vaig dir a uns amics que per a mi l'obra d'Okuda és el realisme màgic del postgrafit o l'art urbà o l'art no comissionat..., o com s'anomene enguany.

En realitat, preferisc la meua definició, perquè em sembla que diu més sobre la seua obra. A aquestes altures, el cognom «pop» no afig massa. No cal més que comparar l'ús que l'any passat van fer de la Mona Lisa Okuda i Ron English, artista que de vegades es defineix com a popagandista. El primer va pintar en una mitgera de París una Gioconda, que es pot veure en l'exposició: de cos sencer, amb una bossa de mà, en un paisatge metafísic i encara enigmàtica; English, en el Mural Festival de Montreal, una en què una smiley face substitueix el rostre i, en compte de qualsevol dels cèlebres somriures que en podien fer al cas –la inigualada de Leonardo o la lleument idiota de Harvey Ball–, hi ha el rictus d'una calavera alienígena.

Atés que, almenys superficialment, les dues interpretacions, tan diferents, pel que fa al que és essencial, es poden qualificar com a «pop», atenent uns quants trets d'estil –la d'Okuda, pels colors vius i l'ús de marques comercials; la d'English, pel llenguatge postmodern

fet de referències populars–, tal vegada siga millor no fer-ho. Em sembla que, en canvi, parlar de realisme màgic, per mitjà de l'evocació, suggereix més eficaçment l'essència de l'obra d'Okuda: la paleta de colors vius, les formes voluptuoses, la incorporació de cultures indígenes i tradicionals i elements populars, el joc de referències cultes (en les obres d'Okuda estan els arbres nus de Dalí, els híbrids monstruosos del Bosco, les construccions de Chirico en les quals la humanitat és prescindible)..., però sense amagar els aspectes més ombrius de la realitat darrere d'un decorat tropical.

«L'equilibri multicolor entre animals i humans» és una ocasió única fins ara, no sols per a preguntar-se sobre si les etiquetes són encertades o no –que és el menys important–, sinó per a assistir a una cosa que potser és el més interessant en l'obra d'Okuda: l'exploració que l'impulsa i que es fa evident en repassar els primers vint anys de la seua carrera, en veure, per exemple, com els volums es converteixen en cares de poliedres o com el motiu recurrent de la màscara es trasllada a la fotografia, mentre se senten ecos d'artistes contemporanis, que s'afigen al diàleg de l'artista amb els seus companys de cerca de totes les èpoques. I, abans que res, és una ocasió per a gaudir d'un missatge que, sense disfressar les arestes que té ni eliminar del tot l'amenaça de les presons interiors i la soledat, afirma i canta la vida, tota la vida.

Okuda, adivino de la realidad

GUILLERMO LÓPEZ GALLEGO
Diplomático, consejero de asuntos culturales

Okuda, reality’s fortune teller

GUILLERMO LÓPEZ GALLEGO
Diplomat, cultural affairs advisor

La biografía oficial de Okuda define su estilo como «Surrealismo Pop, pero con una clara esencia de las calles». Antes de haberla leído, en una conversación en la que tuve que dar una explicación apresurada, les dije a unos amigos que para mí la obra de Okuda es el realismo mágico del posgraffiti o el arte urbano o el arte no comisionado..., o como se llame este año.

En realidad, prefiero mi definición, porque me parece que dice más sobre su obra. A estas alturas, el apellido «pop» no añade demasiado. No hace falta más que comparar el uso que el año pasado hicieron de la Mona Lisa Okuda y Ron English, artista que a veces se define como popagandista. El primero pintó en una medianera de París una Gioconda que puede verse en la exposición: de cuerpo entero, con bolso, en un paisaje metafísico y todavía enigmática; English, en el Mural Festival de Montréal, una en la que una *smiley face* sustituye al rostro y, en lugar de cualquiera de las célebres sonrisas que podían hacer al caso –la inigualada de Leonardo o la levemente idiota de Harvey Ball–, aparece el rictus de una calavera alienígena.

Dado que, al menos superficialmente, ambas interpretaciones, tan diferentes, en cuanto a lo esencial, pueden calificarse como «pop», atendiendo a unos cuantos rasgos de estilo –la de Okuda, por sus colores vivos y el uso de marcas comerciales; la de English, por su lenguaje posmoderno hecho de referencias

populares–, tal vez sea mejor no hacerlo. Me parece que en cambio hablar de realismo mágico, mediante la evocación, sugiere más eficazmente la esencia de la obra de Okuda: la paleta de colores vivos, las formas voluptuosas, la incorporación de culturas indígenas y tradicionales y elementos populares, el juego de referencias cultas (en las obras de Okuda están los árboles desnudos de Dalí, los híbridos monstruosos del Bosco, las construcciones de Chirico en las que la humanidad es prescindible)..., pero sin esconder los aspectos más sombríos de lo real detrás de un decorado tropical.

«El equilibrio multicolor entre animales y humanos» es una ocasión única hasta ahora, no solo para preguntarse acerca de lo acertado o no de las etiquetas –que es lo de menos–, sino para asistir a algo que a lo mejor es lo más interesante en la obra de Okuda: la exploración que lo impulsa y que se hace evidente al repasar los primeros veinte años de su carrera, al ver, por ejemplo, cómo los volúmenes se convierten en caras de poliedros o cómo el motivo recurrente de la máscara es trasladado a la fotografía, mientras se oyen ecos de artistas contemporáneos, que se añaden al diálogo del artista con sus compañeros de búsqueda de todas las épocas. Y, ante todo, es una ocasión para disfrutar de un mensaje que, sin disfrazar sus aristas ni eliminar del todo la amenaza de las cárceles interiores y la soledad, afirma y canta la vida, toda la vida.

Okuda’s biography defines his style as “Pop surrealism, but with a clear essence from the streets”. Even before reading it, in a conversation in which I had to give a hurried answer, I told some of my friends that Okuda’s work for me is the magical realism of post-graffiti, or of urban art, or of non-commissioned art... Or whatever it is call this year.

Actually, I prefer my own definition, because I think it says more about his work. At this stage, I think that the last name ‘pop’ does not add too much. One only needs to compare the use that Okuda and Ron English –an artist that defines himself as ‘popagandistic’– made of Mona Lisa last year. Okuda painted a Gioconda on a Paris party wall that can be seen at the exhibition: a full body painting, carrying a purse, set on a metaphysical landscape and still enigmatic. English, at the MURAL Festival of Montreal, one in which a smiley face substitutes her face, and instead of any of the renowned ‘smiles’ that they could have made –just like Leonardo’s unequaled or Harvey Ball’s slightly idiot one– he places the rictus of an alien skull.

Given that, at least superficially, the two interpretations, so different in essence, can be described as ‘pop’, taking into account several stylistic features –Okuda’s, due to his bright colors and the use of commercial brands and English’s because of his postmodern language crafted by popular references–

maybe it’s best not to. In fact, it seems to me that speaking of magical realism, through evocation, more effectively suggests the essence of Okuda’s work: The bright color palette, the voluptuous shapes, the incorporation of indigenous and traditional cultures and popular elements, and the cultivated references game (Dali’s bare trees, El Bosco’s monstrous hybrids or Chirico’s constructions in which humanity is dispensable are all present in Okuda’s work)..., but without hiding the darkest aspects of reality behind a tropical scenery.

“The Multicolored Equilibrium between Animals and Humans” is a unique opportunity so far, not only to question us about how accurate tags could or could not be –which is irrelevant– but also to see something that is perhaps the most interesting thing in Okuda’s work: the exploration that pushes him through that becomes more and more evident after reviewing the first twenty years of his career. One can see how volumes turn themselves into polyhedric faces or where the recurring theme of the mask is translated to photography. Meanwhile, the echoes of contemporary artists are added to the artist’s dialogue with his fellow searchers from all ages. And, above all, it’s an occasion to enjoy a message that, without trying to disguise its edges or completely eliminating the menace of inner prisons and solitude, affirms and sings life, all of life.

SALA 1

KAOS UNIVERSE

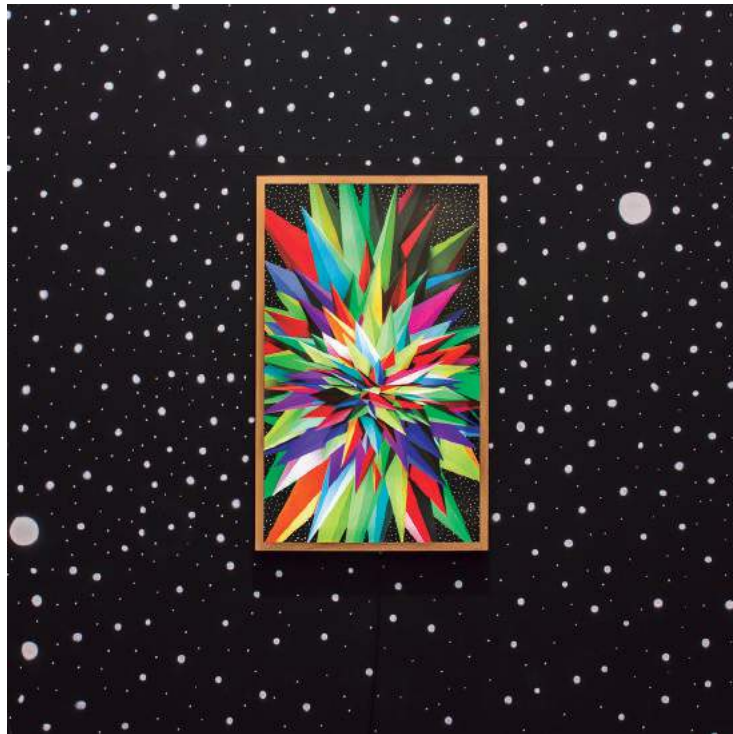
Benvinguts a l'univers d'Okuda

Kaos Star — 2018

SALA 2

BACK IN THE DAYS

Primers esbossos des de l'any 1997 i obra d'estudi des de 2004 a 2014

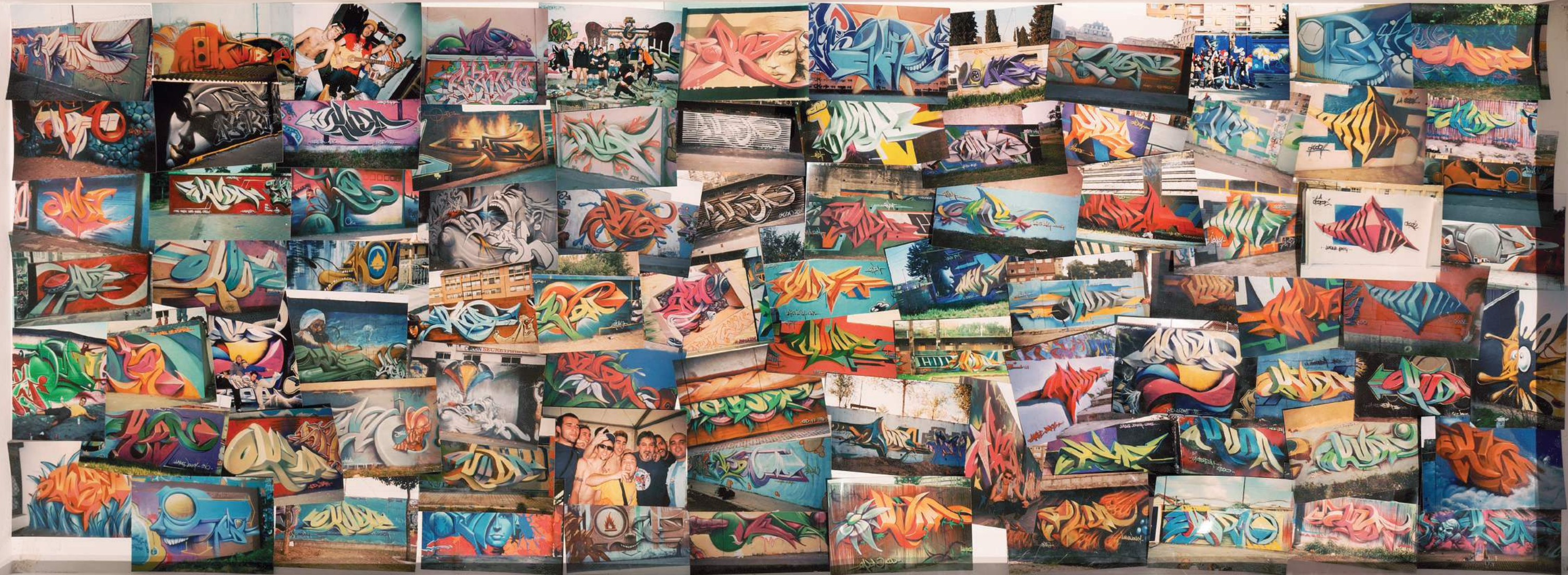

Brickskin — 2014

Brain Storming — 2004

Mother nature — 2009

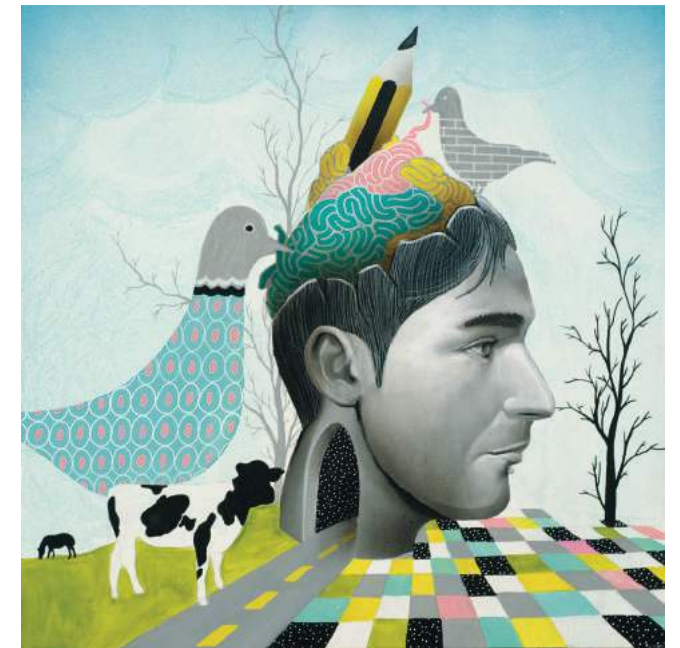
Destructive faith — 2009

Revenge — 2009

I am humanly dependent — 2009

Ecourbansystem — 2009

God — 2009

Reflections — 2009

Torture — 2009

Ama pero odia — 2010

Odia pero ama — 2010

Prohibido vivir — 2010

Libre pero condenado — 2010

Autodestrucción — 2010

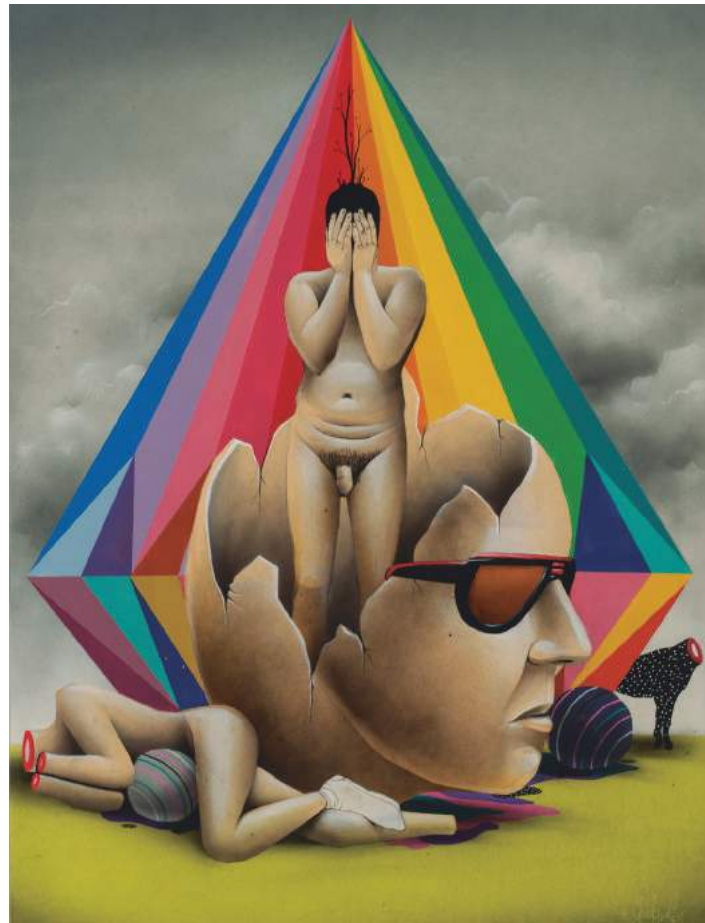
Procesión — 2010

Paraíso artificial — 2010

Victim of an impossible love — 2011

Born in the storm — 2011

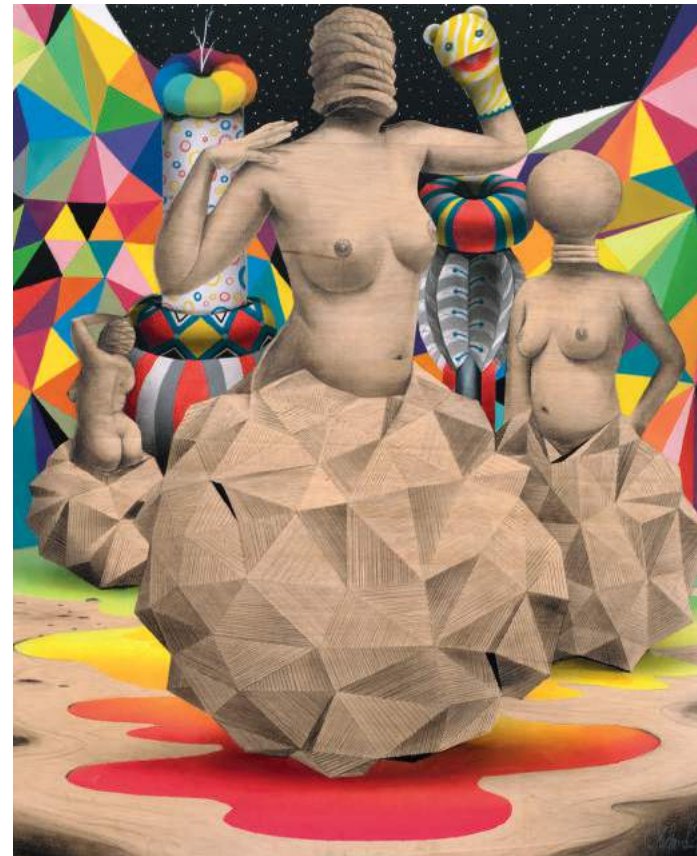
Lost in themself — 2011

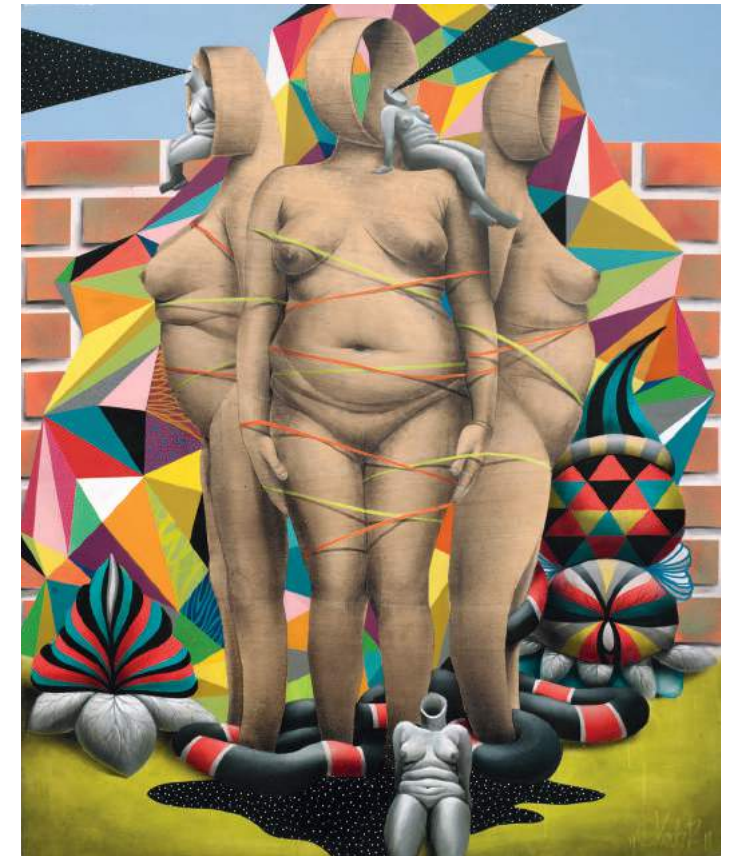
Lost in the clutter — 2011

Skull VS Sky — 2012

El circo del sin sentido — 2012

3 desgracias — 2012

Perdidos en el infinito I — 2012

Perdidos en el infinito II — 2012

SALA 3

NEW

Obra d'estudi des de 2016 a 2018

The victory of nobody — 2016

Trump's Angels reflections — 2017

Soldiers of love — 2017

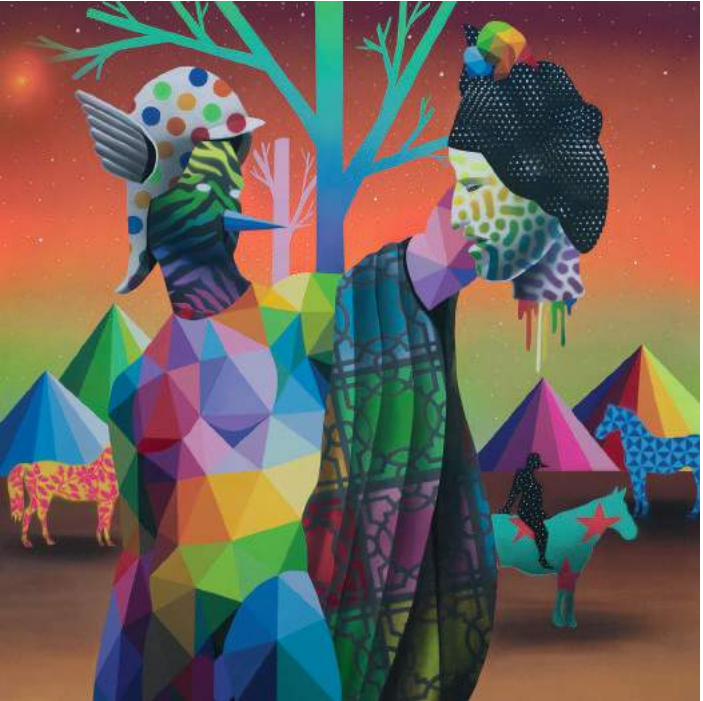
Broken statues — 2017

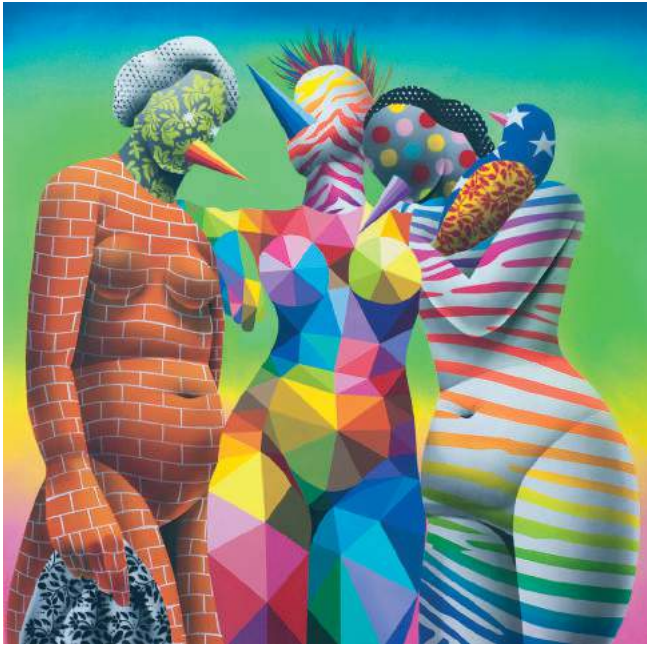
World can't fly without the shaman — 2017

The misterius knight of God's garden — 2017

Battle of Chihuahua desert — 2017

Kreiserl Graces — 2017

No mask for the wicked — 2017

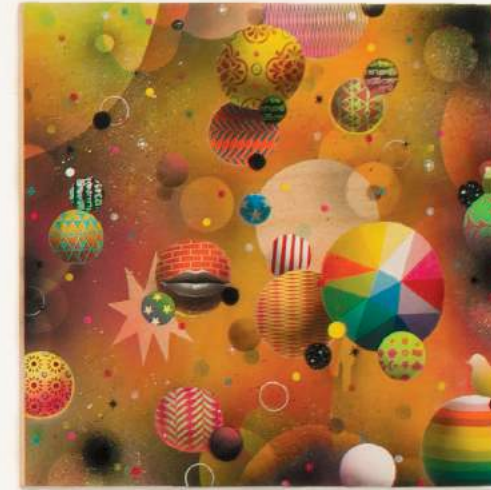
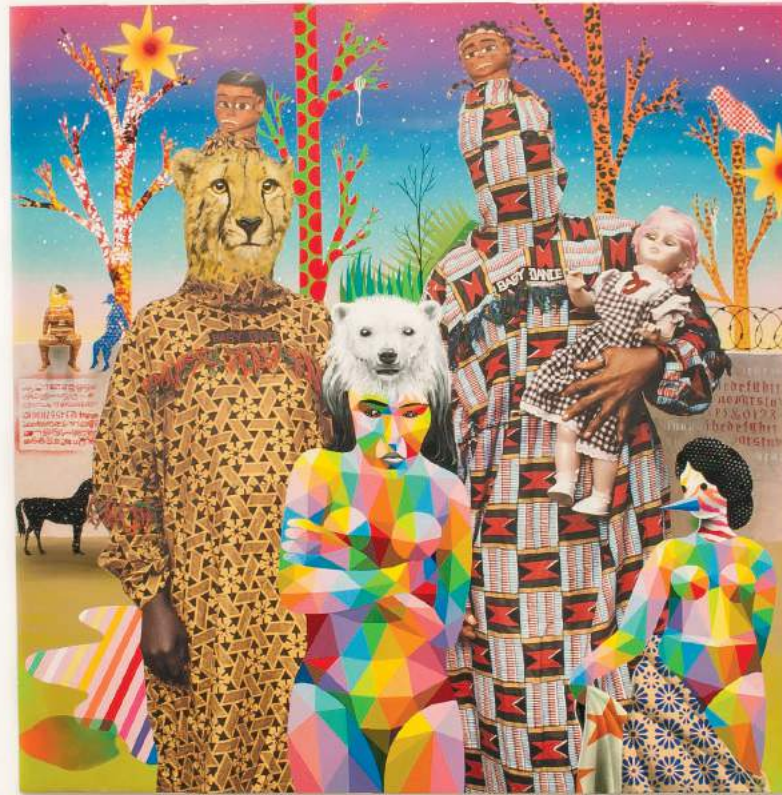

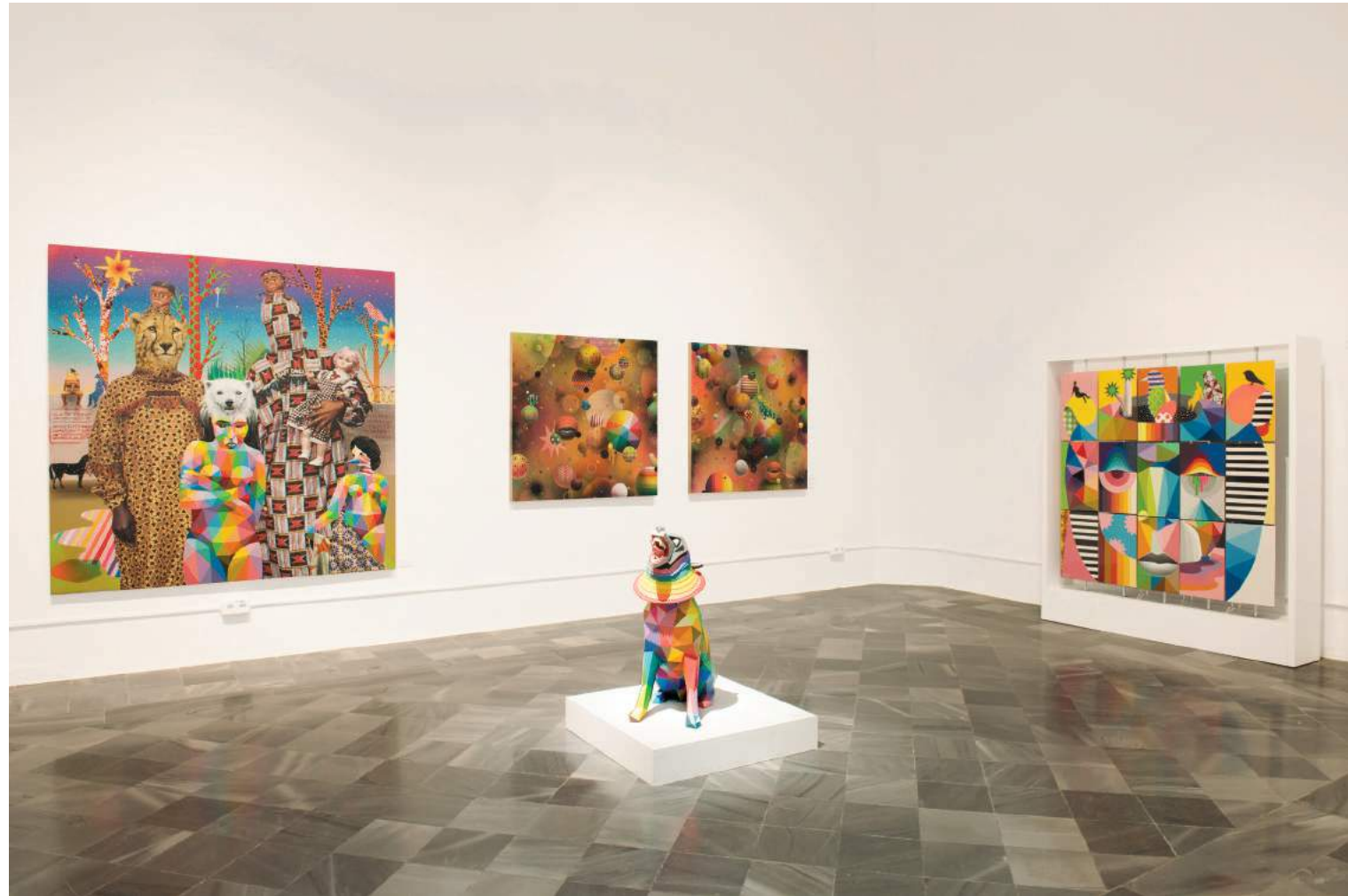
SALA 4

FORMATS

Recorregut per distints formats i estils utilitzats per Okuda al llarg de la seua carrera

Organismos ingrávitos I — 2015

Organismos ingrávitos II — 2015

Multiflag Obama — 2015

Rainbow prison — 2016

Head Rubick — 2016

Skull igloo — 2016

Refugee Goddesses — 2017

Sisters in the lake — 2017

She, he and me — 2018

Skull mutations III — 2017

The garden inside the moon head – 2017

The lovers of Mr. Cat — 2018

Boobs of Christ — 2018

From Nigeria with love — 2018

Angry dog — 2018

Mickey VS Human — 2018

SALA 6

SKULL'S SOUL

Instal·lació vídeo-mapping

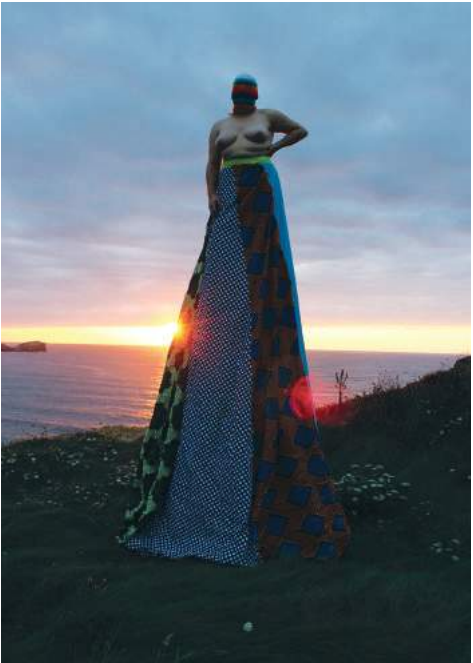
SALA 7

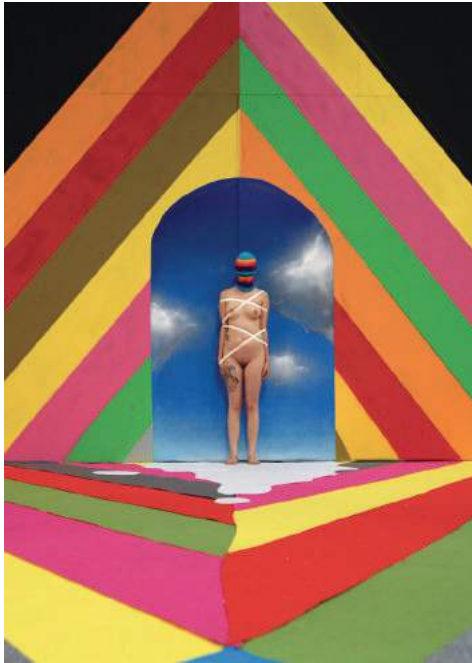
FLAGS

Instal·lació i obra fotogràfica

SALA 8

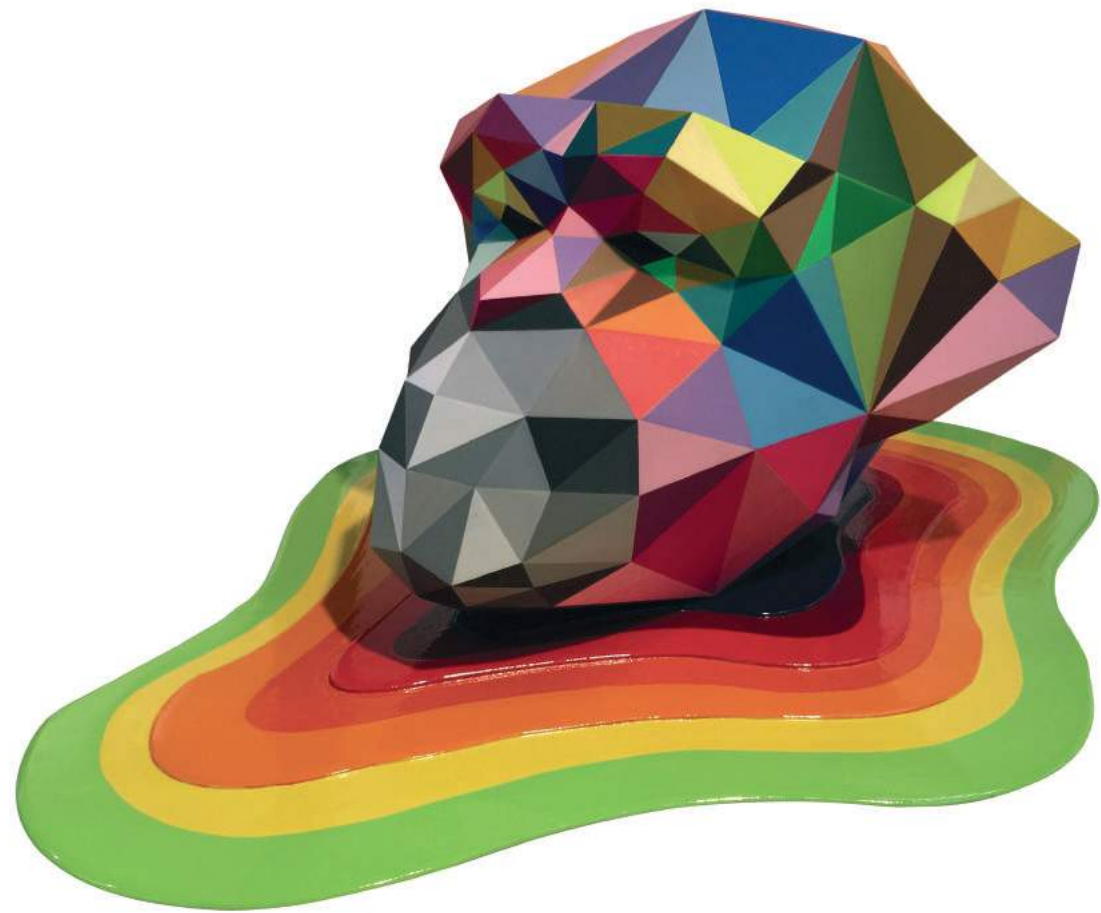
ANIMALS VS HUMANS

Obra escultòrica

Jail of rainbow — 2017

Monkey head — 2016

Punk Horse — 2017

Buck head — 2017

Pig — 2017

Bull — 2018

Grey Skull — 2018

Retromirage — 2017

Unicornio — 2018

Skull — 2018

Lion King — 2018

SALA 8

FIRE

Recorregut per l'experiència fallera

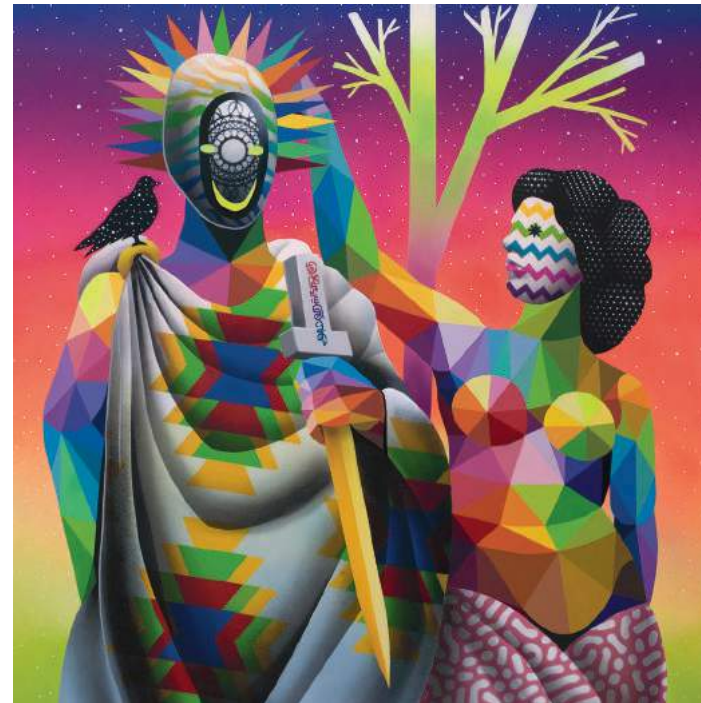
SALA 9

COLORING THE WORLD

Mostra fotogràfica de murals realitzats pel món

Smile crowning — 2017

Virgin of the freedom — 2017

La Joconde — 2017, Paris, France
FOTO BYNGHT GALLERY

3rd Eye Dog — 2016, Kaohsiung, Taiwan
FOTO ARCADE ART GALLERY

The World-Love is Ours — 2015, Kiev, Ukraine
FOTO ARCADE ART GALLERY

Universal Chapel — 2016. Fort Smith. USA
FOTO JUSTKIDS

Metamorphosis of a Star — 2013. Tennessee. USA
FOTO OKUDA SAN MIGUEL

The resting of the Three Graces + Smile King Bear — 2017. Las Vegas. USA
FOTO JUSTKIDS

Skull Mirror — 2017. Loiret. France
FOTO CHOPEMDOWN FILMS

The Dance of the Seven Sins Muses — 2017. Jacksonville. USA
FOTO OKUDA SAN MIGUEL

Kaos Temple — 2015. Llanera, Asturias. Spain
FOTO ELCHINO PO

Crystallized Flower — 2014. Lieja. Belgium
FOTO OKUDA SAN MIGUEL

Kaos Star — 2015. Moscow. Russia
FOTO OKUDA SAN MIGUEL

FALLES 2018

EQUILIBRI UNIVERSAL

Falla de l'Ajuntament 2018

Latorre y Sanz Artesanos

ARTISTES FALLERS

Quanta veritat hi ha en la frase «una trucada pot canviar el curs de les coses». Deu anys després d'haver fet la falla municipal de València, ens plantegem tornar; però havia de ser amb alguna cosa diferent més d'acord amb els nostres dies i amb el corrent d'una evolució artística i cultural que volíem per a les falles del segle XXI. Els nous temps demanden alguna cosa diferent, que ja es va intentar a la fi dels huitanta, principi dels noranta, i que es va interrompre per qüestions polítiques més que culturals. Aqueixa trucada havia de ser important doncs feia temps que seguia Okuda San Miguel a través de xarxes socials i cridava la meua atenció: els seus colors intensos col·locats de manera que transmetien bones vibracions, alegria, felicitat i un munt de coses més, i unes formes que convidaven al volum, que portaven aquest volum en si mateixes i s'acoblaben perfectament al que estàvem buscant per a una falla d'aqueixes característiques.

La trucada va ser pensada i feta com fem les coses ací: «Pensat i fet». El «no» ja el teníem, com es diu sempre, però en aquest cas va ser que sí. La proposta havia d'eixir bé per necessitat: art urbà per a art urbà, volum i color (la combinació perfecta), a més de contingut. Perquè Okuda no fa les coses per atzar: la seua passió pel Bosco i *El jardí de les delícies* és evident en la seua obra, i la seua visió del món en l'univers, notòria.

Un equip humà de professionals es posa en marxa, cal presentar un projecte captivador. Okuda sent en les seues venes el que s'espera d'ell, l'efímer de les falles és el mateix que pinta als seus murs immensos, però el foc purificador l'ha d'experimentar. És una experièn-

cia nova, la seua obra no es degradarà amb el temps, però aquesta es consumirà pel ritual de la cremà el 19 de març, com ho fan totes i cadascuna de les falles que es planten a València.

El projecte és un èxit assegurat. El jurat designat a aquest efecte l'aprova per unanimitat, ja podem començar una marxa de deu mesos intensos col·laborant. De València a Madrid i de Madrid a València, ens repartim les tasques. La falla ha de ser tal qual ha sigut ideada i el segell del disseny prevaldre sobretot. Per a nosaltres, col·laborar amb un artista de la talla d'Okuda és un factor molt important i sempre que ho hem fet amb altres artistes de reconegut prestigi ho ha sigut; de tot s'aprén, la visió que donen altres artistes i la nostra capacitat de transformar les idees en una realitat bé siga a grandària natural com a gran escala, com és el cas de la falla, fa que la col·laboració es transforme en una mica més. Crec que la paraula seria amistat.

Què podem dir de tot l'equip que ha treballat en el projecte al llarg d'aquests mesos? Meravellós!, tants noms que dient «tot» segur que no deixa ningú fora. I no penseu que va ser camí de roses perquè també van haver moments difícils. El facetat en fusteria a gran escala és molt complicat però les ganes posades i la tenacitat fan que es puguin superar.

El resultat ha sigut el rotund èxit aconseguit a tots els nivells: podem dir, sense cap dubte, que l'objectiu s'ha complert amb escreix. Em quede amb l'expressió en les cares dels pares d'Okuda a la plaça de l'Ajuntament mirant la falla i l'abraçada de tots els que componeu aqueixa gran i particular família artística. Ha sigut un vertader plaer.

Latorre y Sanz Artesanos

ARTISTAS FALLEROS

Cuanta verdad hay en la frase «una llamada puede cambiar el curso de las cosas». Diez años después de haber hecho la Falla Municipal de València, nos planteamos volver; pero tenía que ser con algo diferente más acorde a nuestros días y con la corriente de una evolución artística y cultural que queríamos para las Fallas del Siglo XXI. Los nuevos tiempos demandan algo diferente, algo que ya se intentó a finales de los ochenta-principio de los noventa y que se interrumpió, por cuestiones políticas más que culturales. Esa llamada tenía que ser importante pues hacía tiempo que seguía a Okuda San Miguel a través de redes sociales y llamaba mi atención: sus colores intensos colocados de manera que trasmitían buenas vibraciones, alegría, felicidad y un montón de cosas más, y unas formas que invitaban al volumen, que llevaban dicho volumen en sí mismas y se acoplaban perfectamente a lo que estábamos buscando para una Falla de esas características.

La llamada fue pensada y hecha como hacemos las cosas aquí: «Pensat i fet». El «no» ya lo teníamos, como se dice siempre, pero en este caso fue que sí. La propuesta tenía que salir bien por necesidad: arte urbano para arte urbano, volumen y color (la combinación perfecta), además de contenido. Porque Okuda no hace las cosas por azar: su pasión por el Bosco y *El jardín de las delicias* es evidente en su obra, y su visión del mundo en el universo, notoria.

Un equipo humano de profesionales se pone en marcha, hay que presentar un proyecto cautivador. Okuda siente en sus venas lo que se espera de él, lo efímero de las fallas es lo mismo que pinta en sus muros inmensos pero el fuego purificador lo tiene que experimen-

tar. Es una experiencia nueva, su obra no se degradará con el tiempo, pero esta se consumirá por el ritual de la cremà el 19 de Marzo, como lo hacen todas y cada una de las Fallas que se plantan en València.

El proyecto, éxito asegurado. El jurado designado al efecto lo aprueba por unanimidad, ya podemos comenzar una andadura de diez meses intensos colaborando. De València a Madrid y de Madrid a València, nos repartimos las tareas. La Falla tiene que ser tal cual ha sido ideada y el sello del diseño primar sobre todo. Para nosotros, colaborar con un artista de la talla de Okuda es un factor muy importante y siempre que lo hemos hecho con otros artistas de reconocido prestigio lo ha sido; de todo se aprende, la visión que dan otros artistas y nuestra capacidad de transformar las ideas en una realidad bien sea a tamaño natural como a gran escala, como es el caso de la Falla, hace que la colaboración se transforme en algo más. Creo que la palabra sería amistad.

¿Qué podemos decir de todo el equipo que ha trabajado en el proyecto a lo largo de estos meses? ¡Maravilloso!, tantos nombres que diciendo «todo» seguro que no dejo a nadie fuera. Y no penséis que fue camino de rosas porque también hubieron momentos difíciles. El facetado en carpintería a gran escala es muy complicado pero las ganas puestas y el tesón hacen que se puedan superar.

El resultado ha sido el rotundo éxito conseguido a todos los niveles: podemos decir, sin lugar a dudas, que el objetivo se ha cumplido con creces. Me quedo con la expresión en las caras de los padres de Okuda en la plaza del Ayuntamiento mirando la Falla y el abrazo de todos los que componéis esa gran y particular familia artística. Ha sido un verdadero placer.

Latorre y Sanz Artesanos

FALLAS ARTISTS

One never entirely knows what is behind the quote “A call can change the course of things”. Ten years after creating the Falla Municipal of València, we thought about coming back; but it had to be with something different, more in line with today and with the stream of an artistic and cultural revolution that we wanted for our 21st century Fallas. New times demand something different, something that had already been attempted from the end of the 80s to the early 90s, something that had been interrupted more by political than cultural reasons. That call had to be important, as I had been following Okuda San Miguel through social networks and he caught my attention: his intense bright colors placed in a way that transmitted good vibes, joy, happiness and many more things, and shapes that invited to volume, that carried that volume themselves and that perfectly fit with to what we were searching for a Falla of such characteristics.

The call was thought out and done exactly the way we do things here: “pensat i fet” - “said and done” in Valencian. We already had the “no”, as is commonly said, but in this case, it was a “yes”. The proposal had to work out by necessity: urban art for urban art, volume, and color (perfect combination), as well as content. Because Okuda never does anything randomly; his passion for The Bosch and his work ‘The Garden of Earthly Delights’ is evident in his work and his vision of the world in the universe, notorious.

A team of professionals began to work, a captivating project must be presented. Okuda feels the outside expectations in his bones, the ephemeral of the Fallas is the same as what he paints on his immense walls, but now he has to experiment with purifying fire on his work.

This is a new experience; his work will not be degraded with time, but it will be burned to ashes at the ‘La cremà’ ritual on the 19th of March, like every other Falla that is installed in València.

The project is a guaranteed success. The elected jury gives a unanimous approval so we can start an intense ten-month collaboration journey. From València to Madrid and from Madrid to València, we distribute tasks. The Falla has to be just as it was conceived and the seal of the design has to have priority over all. For us, collaborating with an artist of the standing of Okuda is a really relevant factor and it has always been so when we worked with other renowned artists at the Fallas. One learns from every experience, every vision provided by other artists, and it is our ability to transform these ideas into reality in either natural size or big-scale works, just like the Falla, and that turns this collaboration into something else. I think the right word would be friendship.

What can we say about the entire team that has worked on the project these last months? Wonderful! There are so many names, that by saying “the entire team” I will probably not forget about anyone. Do not think it was all smooth sailing, because there were hard times too. The faceting in big scale carpentry work is really hard to have done but having the spirit and the determination make it possible to get over.

The outcome has been a complete success at every level. We can affirm, without a doubt, that our objective has been fully achieved. I carry with me the expression of Okuda’s parents at the city council’s square looking at the Falla, and the big hug of all those who form that big and peculiar artistic family. It has been a real pleasure.

CIUTAT FALLERA

CREACIÓ

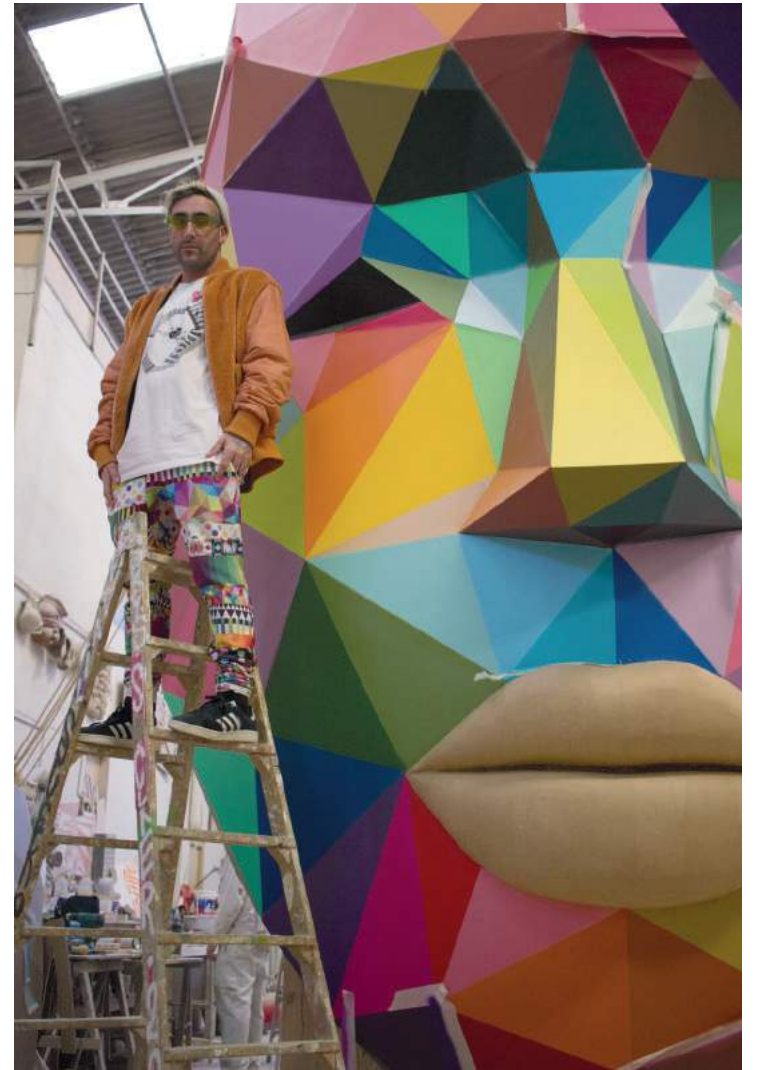
Treball junt amb els artistes fallers

VALÈNCIA

CAVALCADA DEL NINOT

Començament de les Falles

PLAÇA DE L'AJUNTAMENT

PLANTÀ

Construcció de la falla

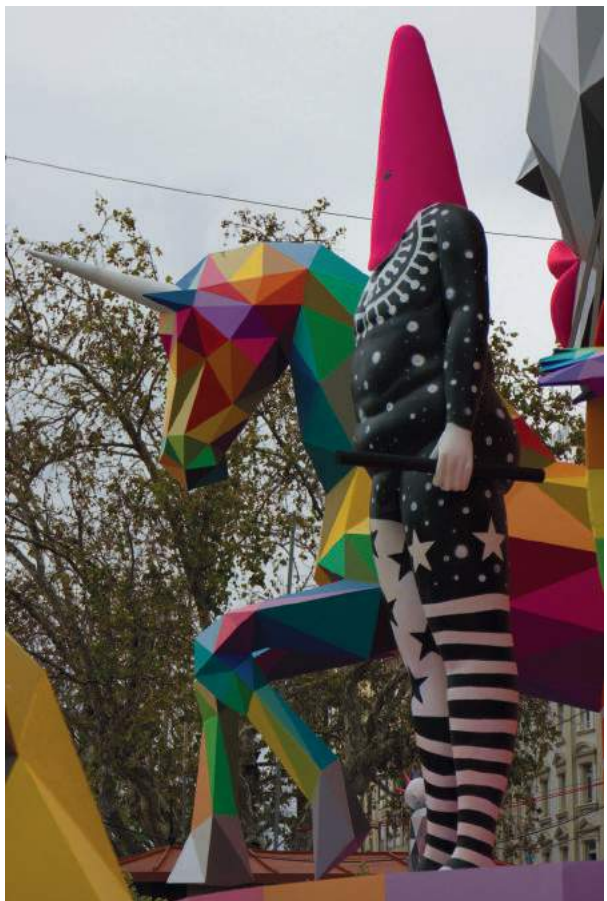

PLAÇA DE L'AJUNTAMENT

CREMÀ

Foc final

BIO.

VAL — Nascut a Santander el 1980. Resideix a Madrid, on també té l'estudi.

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat Complutense de Madrid, el seu singular llenguatge iconogràfic d'estructures geomètriques i patrons multicolors als carrers, vies fèrries i fàbriques abandonades de tot el món l'han convertit en un dels artistes urbans més reconeguts del món. Pretés pels seus projectes a gran escala, Okuda San Miguel és potser millor conegut per la conversió que va dur a terme a finals de 2015 d'una església asturiana abandonada; un Kaos Temple, com va passar a anomenar-se, que s'ha convertit en una nova icona de l'art contemporani.

En paral·lel al seu treball a l'aire lliure, el 2009 Okuda va començar la seua pròpia pràctica d'estudi. Des d'aleshores el seu art s'ha exposat en galeries de l'Índia, Mali, Moçambic, els Estats Units, el Japó, Xile, el Brasil, Perú, Sud-àfrica, Mèxic i quasi tot el continent europeu.

En la seua obra, arquitectures geomètriques multicolors es barregen amb formes orgàniques, cossos sense identitat, animals sense cap i símbols que animen a la reflexió a través de peces artístiques que es podrien classificar com a «surrealisme pop», però amb una clara essència dels carrers. Les seues obres sovint plantegen qüestions sobre l'existencialisme, l'univers, l'infinit, el sentit de la vida i les contradiccions de la falsa llibertat del capitalisme, de manera que es mostra un conflicte entre la modernitat i les nostres arrels. En última instància, entre l'home i si mateix.

L'estil distintiu d'harmonies geomètriques d'Okuda provoca que les seues obres se senten com a procedents d'un univers paral·lel. Els seus murals de gran escala i escultures al carrer es poden trobar dominant parcs i places en ciutats de tot el món. Experimentador, Okuda fa treballs sobre tela i paper, als quals afeg elements de brodat, collage i fusta, on destaca la seua set insaciable de creació.

ESP — Nacido en Santander en 1980. Reside en Madrid, donde también tiene su estudio.

Licenciado en Bellas Artes por la Universidad Complutense de Madrid, su singular lenguaje iconográfico de estructuras geométricas y patrones multicolores en las calles, vías férreas y fábricas abandonadas de todo el mundo lo han convertido en uno de los artistas urbanos más reconocidos del mundo. Pretendido por sus proyectos a gran escala, Okuda San Miguel es quizás mejor conocido por la conversión que realizó a finales de 2015 de una iglesia asturiana abandonada; un Kaos Temple, como pasó a llamarse, que se ha convertido en un nuevo icono del arte contemporáneo.

En paralelo a su trabajo al aire libre, en 2009 Okuda comenzó su propia práctica de estudio habiendo sido su arte desde entonces expuesto en galerías de India, Malí, Mozambique, Estados Unidos, Japón, Chile, Brasil, Perú, Sudáfrica, México y casi todo el continente europeo.

En su obra, multicolores arquitecturas geométricas se mezclan con formas orgánicas, cuerpos sin identidad, animales sin cabeza y símbolos que animan a la reflexión a través de piezas artísticas que podrían clasificarse como Surrealismo Pop, pero con una clara esencia de las calles. Sus obras a menudo plantean cuestiones sobre el existencialismo, el universo, el infinito, el sentido de la vida y las contradicciones de la falsa libertad del capitalismo, mostrando un conflicto entre la modernidad y nuestras raíces. En última instancia, entre el hombre y si mismo.

El distintivo estilo de armonías geométricas de Okuda, provoca que sus obras se sientan como procedentes de un universo paralelo. Sus murales de gran escala y esculturas en la calle se pueden encontrar dominando parques y plazas en ciudades de todo el mundo. Experimentador, Okuda realiza trabajos sobre lienzo y papel a los que añade elementos de bordado, collage y madera, destacando su insaciable sed de creación.

ENG — Born in Santander (Spain) in 1980. Lives and works in Madrid, Spain.

Okuda San Miguel graduated with a Bachelor's degree in Fine Arts from Madrid's Complutense University. His unique iconographic language of multicolored geometric structures and patterns on the streets, railroads and abandoned factories around the globe have made him one of the world's most recognizable street artists of today. Highly sought after for large scale projects, Okuda is perhaps best known for his conversion of an abandoned Spanish church aptly named Kaos Temple, which has become a new icon of contemporary art.

Parallel to his work outdoors, in 2009 Okuda started his own studio practice and his fine art has been exhibited in galleries from India, Mali, Mozambique, United States, Japan, Chile, Brazil, Peru, South Africa, Mexico and the European continent among others.

In his work, rainbow geometric architectures blend with organic shapes, bodies without identity, headless animals and symbols that encourage reflection in artistic pieces that could be categorized as Pop Surrealism with a clear essence of street forms. His works often raise questions about existentialism, the universe, the infinite, the meaning of life, and the contradictions of the false freedom of capitalism, showing a conflict between modernity and our roots; ultimately, between man and the same.

Okuda's distinctive style of geometric harmonies emboldened with intense colours can make his artworks feel like they're from a parallel universe. His large-scale murals and street sculptures can be found dominating parks and squares in towns around the world. Okuda's mixed media approach to works on canvas and paper is diverse with elements of embroidery, collage and wood, highlighting his insatiable thirst for creation and multitalented ability.

ARTIST STATEMENT.

VAL — Dues màximes regeixen la meua trajectòria tant artística com personal: el positivisme i l'afany d'autosuperació. Em mou la passió per crear; necessite crear per a ser feliç i sentir-me realitzat, i amb les meues obres intente donar lloc a xicotets canvis a millor. Viatjar, conèixer nous llocs i les seues gents, transformar espais amb el meu art deixant una part de mi en ells és el que fa que m'alce cada dia. Perquè l'art, a part de trencar fronteres entre cultures i religions, està fet per a sentir: la funció essencial de l'art ha de ser transformar qui el contempla. Així, la meua obra planteja contradiccions i metàfores sobre l'existència, la multiculturalitat, la identitat, el sentit de la vida, la llibertat; mostra el conflicte entre la modernitat i les nostres arrels, entre naturalesa i societat, invita la gent a fer la seua pròpia reflexió.

En els meus començaments, la meua obra en el carrer estava caracteritzada per l'ús de lletres geometritzades; una vegada iniciats els meus estudis de Belles Arts, vaig conèixer de primera mà el surrealisme clàssic i vaig començar a introduir formes més figuratives, predominades per tons grisos. El meu estil actual és conseqüència de l'evolucionada col·lisió entre ambdós mons — el street i l'acadèmic— després d'aplicar formes geomètriques a tot element que adquiria protagonisme dins de les meues obres: animals, humans, estructures arquitectòniques... I tot això alimentat per les referències adquirides gràcies als meus constants viatges: des dels contorns clàssics de les meues Venus fins a les referències ètniques que utilitze com a fons.

En els últims temps he ampliat el meu camp de batalla artístic a través d'incursions en l'escultura (arribada la necessitat de tindre una visió tridimensional dels personatges de les meues pintures), la instal·lació artística, els tapissos que realitze junt amb ma mare i la meua germana, els drippings amb teles adquirides en els meus viatges, o la fotografia, un gènere al qual torne de tant en tant.

Sens dubte, el grafit ha sigut per a la mi tant una font d'inspiració com un pont cap a la meua identitat com a artista. No obstant això, la multiplicitat d'El Bosco i la seua obra mestra *El jardí de les delícies* —davant la qual podria passar-me hores—, la geometria de Picasso o les idees pop de Warhol, també han jugat un paper important a l'hora de definir la meua personalitat artística, junt amb molts altres creadors com Dalí, Murakami, Magritte o Ernst, per mencionar-ne alguns exemples. M'interessen molt, a més, les diferents iconografies ancestrals que he anat descobrint, i incorporant a la meua obra durant els meus viatges per Llatinoamèrica, Índia o Àfrica; i m'encanta el contrast entre clàssic i contemporani: em base molt en les formes tradicionals, i les faig interactuar amb els meus propis personatges i amb referències d'origen indígena. La música, el carrer, la moda, el cine, la nit..., són altres de les meues fonts d'inspiració. Agitant bé tot l'anterior, tenim un còctel anomenat surrealisme pop.

Al meu parer, l'art ha d'estar present en l'espai públic d'una manera contínua; i la meua missió ací és la de transformar espais perquè transitar-los es convertisca en una experiència positiva: transmutar el ciment gris i els edificis degradats en llocs especials plens de color i positivisme, que contribuïsquen a canviar la vida de la gent. Vull que es deixi de mirar cap a terra i es mire cap amunt.

A l'hora de crear una peça en l'espai públic sempre tinc en compte, a més, l'entorn on quedarà. M'agrada molt jugar amb l'arquitectura sobre la qual treballa en l'obra, i integrar-la. A més, no faig esbossos: preferisc arribar al lloc sense cap idea preconcebuda i inspirar-me en l'entorn.

En l'espai públic és on cree obres més directes i impactants, que demanen per si mateixes una resposta immediata per part de qui se les troba. Mentre que, en estudi cree obres més profundes i detallades que inviten a la reflexió.

—Okuda San Miguel—

ESP — Dos máximas rigen mi trayectoria tanto artística como personal: el positivismo y el afán de auto-superación. Me mueve la pasión por crear; necesito crear para ser feliz y sentirme realizado, y con mis obras intento dar lugar a pequeños cambios a mejor. Viajar, conocer nuevos lugares y sus gentes, transformar espacios con mi arte dejando una parte de mí en ellos, es lo que hace que me levante cada día. Porque el arte, aparte de romper fronteras entre culturas y religiones, está hecho para sentir: la función esencial del arte tiene que ser transformar a quien lo vea. Así, mi obra plantea contradicciones y metáforas sobre la existencia, la multiculturalidad, la identidad, el sentido de la vida, la libertad; mostrando el conflicto entre la modernidad y nuestras raíces, entre naturaleza y sociedad, invito a la gente a hacer su propia reflexión.

En mis comienzos, mi obra en la calle estaba caracterizada por el uso de letras geometrizadas; una vez iniciados mis estudios de Bellas Artes, conocí de primera mano el surrealismo clásico y comencé a introducir formas más figurativas, predominadas por tonos grises. Mi estilo actual es consecuencia de la evolucionada colisión entre ambos mundos —el street y el académico— tras aplicar formas geométricas a todo elemento que cobraba protagonismo dentro de mis obras: animales, humanos, estructuras arquitectónicas... Y todo ello alimentado por las referencias adquiridas gracias a mis constantes viajes: desde los contornos clásicos de mis Venus a las referencias étnicas que utilizo como fondos.

En los últimos tiempos he venido ampliando mi campo de batalla artístico a través de incursiones en la escultura (llegada la necesidad de tener una visión tridimensional de los personajes de mis pinturas), la instalación artística, los tapices que realizo junto a mi madre y hermana, los drippings con telas adquiridas en mis viajes, o la fotografía, un género al que regreso de cuando en cuando.

Sin duda, el *graffiti* ha sido para mi tanto una fuente de inspiración

como un puente hacia mi identidad como artista. No obstante, la multiplicidad de El Bosco y su obra maestra *El jardín de las delicias* —ante la que podría pasarme horas—, la geometría de Picasso o las ideas pop de Warhol, también han jugado un papel importante a la hora de definir mi personalidad artística, junto a otros muchos creadores como Dalí, Murakami, Magritte o Ernst por citar algunos ejemplos. Me interesan mucho además las diferentes iconografías ancestrales que he ido descubriendo, e incorporando a mi obra, durante mis viajes por Latinoamérica, India o África; y me encanta el contraste entre lo clásico y lo contemporáneo: me baso mucho en las formas tradicionales, haciéndolas interactuar con mis propios personajes y con referencias de origen indígena. La música, la calle, la moda, el cine, la noche... son otras de mis fuentes de inspiración. Agitando bien todo lo anterior, tenemos un cóctel llamado surrealismo pop.

En mi opinión, el arte debe estar presente en el espacio público de una manera continua; y mi misión aquí es la de transformar espacios para que transitarlos se convierta en una experiencia positiva: transmutar el cemento gris y los edificios degradados en lugares especiales llenos de color y positivismo, que contribuyan a cambiar la vida de la gente. Quiero que se deje de mirar hacia el suelo y se mire hacia arriba.

A la hora de crear una pieza en el espacio público siempre tengo en cuenta, además, el entorno donde va a quedar dicha pieza. Me gusta mucho jugar con, e integrar, la arquitectura sobre la que trabajo en la propia obra. Además, no hago bocetos: prefiero llegar al lugar sin ninguna idea preconcebida e inspirarme en el entorno. Es en el espacio público donde creo obras más directas e impactantes, que demandan por si mismas de una respuesta inmediata por parte de quienes se la encuentran. Mientras que, en estudio, creo obras más profundas y detalladas que invitan a la reflexión.

—Okuda San Miguel—

ENG — The two two key principles that rule both my professional as my personal life are, positivism and the constant desire for self-improvement. My passion to create is what drives me; I need to create in order to feel happy and fulfilled. I also try to contribute in the making of small improvements to society with my artwork. What inspires me to wake up every day is traveling, discovering new places and their people, and transforming environments with my art by leaving some trace of me with it. Because I do believe that the reason for Art, apart from breaking down boundaries amongst people, cultures and religions, is basically to make people feel. Its main goal is so that who ever witnesses it, should experience some what of a personal transformation. Therefore, my artwork presents contradictions and metaphors about existence, multiculturalism, identity and the meaning of life and freedom. I would like to invite people to do their own reflection about the contradictions between modernity and our roots, nature and society.

Initially, my street artwork was recognized by my geometrical letters. Once I started my studies in Fine Arts, and got to know classic surrealism, I began to introduce figurative structures that were ruled by grey shades. An evolving collision of both worlds, Academic and Street, became the result of my current style. This was possible by applying geometrical structures in all the main elements like animals, humans and architectural elements. I have used everything from classical contours in my Venus, to ethnical references as backgrounds, all of it nurtured by my constant voyages

Lately I have broadened my artistic battle ground with sculpture, artistic installations, tapestries done with my mother and sister, and the cloth drippings acquired through some of my trips; plus photography, which I resort to periodically.

Not only has Graffiti been my undoubted source of inspiration but also a pathway that has led to the formation of my identity as an

artist. The multiplicity of El Bosco and its renowned masterpiece “El Jardín de las Delicias”, which I could stare at for hours, the geometry used by Picasso or the pop ideas of Warhol also play a major role in defining my artistic personality. Along with other artists such as Dalí, Murakami, Magritte or Ernst, just to mention a few examples I am very interested in the different ancient iconographies that I have discovered through my travels to Latin America, India and Africa, which I have incorporated in my work. I love the contrast between classical and contemporary elements; I enjoy playing with traditional indigenous structures, by interacting them with my own characters. My other sources of inspiration include music, fashion, cinema, the city and night life. Pop surrealism is a well shaken cocktail of all the above mentioned elements.

Art must be present in public spaces constantly and my mission in this area is to transform these spaces in a way that passing through them is an enjoyable experience. I aim at converting the monochromatic concrete structures and buildings, into vibrant places that are filled with color and positivity, helping and hoping to change the lives of people. I want people to stop looking at the pavement and start looking up and around.

In the process of making an artwork for a public space I consider very seriously the surroundings where it is going to be placed. I love to play with and integrate the architecture on which I work on, with my own creation. Also, I do not make any sketches, preferring to have no preconceived ideas and be inspired directly by the surroundings

It is in fact in public spaces, where I create the most powerful and direct art pieces, which demand an immediate answer from those who run in to it. Meanwhile in my studio, I create more profound and detailed artworks inviting the viewer to a deeper insight.

—Okuda San Miguel—

CV.

Exposicions en solitari

The multicolored equilibrium between animals and humans – **Centre del Carme (Consorti de Museus de la Comunitat Valenciana)** València. Espanya 2018

The Palace of the Holy Animals – **Palacete del Embarcadero**, Santander. Espanya 2017

El jardín del kaos – **CEART: Centro de Arte Tomás y Valiente**, Madrid. Espanya 2017

The dream of Mona Lisa – **Adda & Taxie Gallery**, París. França 2017

Mayan Renaissance – **Corey Helford Gallery**, Los Angeles. Els Estats Units 2017

Lost Olympus – **Stolen Space Gallery**, Londres. El Regne Unit 2017

Kaos Temple – **Montana Gallery**, Miami. Els Estats Units 2016

Venus Zoo – **Galería 3 Punts**, Barcelona. Espanya 2016

New Coliseum – **Underdogs Gallery**, Lisboa. Portugal 2016

AsiAfricanism – **Kallenbach Gallery**, Amsterdam. Els Països Baixos 2016

Vidas Inertes – **Underdogs Gallery**, Lisboa. Portugal 2014

Dream or Die – **SC Gallery**, Bilbao. Espanya 2013

Nothing & Nobody & Nowhere – **Espacio de Arte La Sala**, Zaragoza. Espanya 2013

Nada ni Nadie – **Sala Domingo**, Lima. Perú 2013

Rainbow in the Darkness – **Espacio G3**, Madrid. Espanya 2013

Welcome to 12/12/12 – Fifty24MX, DF. Mèxic 2012

Welcome to Nowhere – **Ink and Movement Gallery**, Madrid. Espanya 2012

Welcome to Nowhere – **El Bigote del Sr Smith**, Barcelona. Espanya 2012

Prohibido Vivir – **SC Gallery**, Bilbao. Espanya 2011

Irrealismolandia – **Espacio Espora**, Madrid. Espanya 2010

Falsa Realidad – **Montana Gallery**, Sevilla. Espanya 2010

Ecourbansistem – **Medina Coheli**, Santillana del Mar. Espanya 2009

Ecourbansistem – **Galería el Torco**, Suances. Espanya 2009

Brain vs Heart – *SC Gallery*, Bilbao. Espanya 2008

Brain vs Heart – **Montana Gallery**, València. Espanya 2007

Brain vs Heart – *Hot Skates Gallery*, Oviedo. Espanya 2007

Interior World – **Montana Gallery**, Barcelona. Espanya 2006

Toxicidad – **Sala La Canela**, Cadis. Espanya 2005

+Caras – **La Santa Art Gallery**, Santander. Espanya 2005

Exposicions en grup i fires

Urban Art Fair, **By Night Gallery**. París. França, abril de 2018.

Kunst Rai Amsterdam, **3 Punts Gallery. Amsterdam**. Amsterdam. Els Països Baixos, abril de 2018

“Guest artist”, Art Madrid Art Fair. **Madrid**. Espanya, febrer de 2018

Theriomorphism V, **Galeria Kreisler**. Madrid. Espanya, febrer de 2018

Urvanity, **Ink and Movement. Madrid**. Madrid. Espanya, febrer de 2018

I Dream in Technicolor, **Castle Fitzjohns Gallery**. Nova York. Els Estats Units 2017

L’Art au Sommet, **Bartoux Gallery**, Courchevel. França 2017

When the Sun Goes Down, **Arcade Art Gallery**.

Taiwan 2017

High Five – **Art Five Gallery, Marseille**. Marseille.

França 2017

Goldman Global Arts Exhibition, **Wynwood Walls**, Miami. Els Estats Units 2017

Scope Art Fair – **Mirus Gallery**, Miami. Els Estats Units 2017

Untitled – **Delimbo Gallery**, Madrid, Espanya 2017

Rise and Shine, **Arcade Art Gallery**, Kaohsiung.

Taiwan 2017

No Commission Berlin – Berlín. Alemanya 2017

Zone Urbaine Creative #4: The New Face of Graffiti – **L’Arsenal Exhibition Gallery**, Metz. França 2017

UrbanArt Biennale 2017 – **World Cultural Heritage Site, European Centre for Art and Industrial Culture**, Völklingen. Alemanya 2017

Art Madrid 2017 – **Palacio de Cristal, Galería Kreisler**, Madrid. Espanya 2017

Urvanity – **Palacio Neptuno, Stolen Space Gallery**, Madrid. Espanya 2017

Theriomorphism IV – **Galería Kreisler**, Madrid. Espanya 2017

Originals – **Goldman Global Arts**, Miami. Els Estats Units 2016

Scope Art Fair, Retrospect Galleries, Miami. Els Estats Units 2016

Bartoux Gallery, Cannes. França 2016

Street Art Paradise #1 – **Galerie Geraldine Zberro**, París. França 2016

212 Arts Anniversary Exhibit – **212 Gallery**, Nova York. Els Estats Units 2016

LAX / ORD – **Vertical Gallery, Chicago**. USA 2016

Lancaster Museum of Art and History (MOAH), Chicago. Els Estats Units 2016

10th Anniversary Show – **Corey Helford**, Los Angeles. Els Estats Units 2016

No Comission – Nova York. Els Estats Units 2016

Exposición colectiva de Street Art – **Banus Gallery**, Marbella. Espanya 2016

Art in my Mouth – **Moosey Gallery**, Norwich. El Regne Unit 2016

Truck Art Project – **Feria ARCO**, Madrid. Espanya 2016

Feria Just Mad, Madrid. Espanya 2016

Friends & Family – **Delimbo Art Space**, Sevilla. Espanya 2016

Theriomorphism III – **Galería Ink and Movement**, Madrid. Espanya 2016

Littletopia – **ThinkSpace Gallery**, Los Angeles. Els Estats Units 2016

Colectiva – **Galería Kreisler**, Madrid. Espanya 2015

Stock Out – **Galería Finestra**, Saragossa. Espanya 2015

Between Worlds – **Corey Helford Gallery**, Los Angeles. Els Estats Units 2015

Superfine Art Fair – Miami. Els Estats Units 2015

Affordable Art Fair – **Active Art Gallery**, Hamburg. Alemanya 2015

Designers Open – **Active Art Gallery**, Leipzig. Alemanya 2015

Entre Dos Universos – **Espacio Espositivo**, Madrid. Espanya 2015

PROJECT 64 – **Artmosphere**, Moscou. Rússia 2015

LAX/LTW – **Inner State Gallery**, Detroit. Els Estats Units 2015

RED. Expresionism – **19Karen Gallery**, Gold Coast. Austràlia 2015

A Major Minority 2015 – **1AM Gallery**, San Francisco. Els Estats Units 2015

Kaleidoscope – **Mya Gallery**, Londres. El Regne Unit 2015

Theriomorphism II – **Galería Ink and Movement**, Madrid. Espanya 2015

Red Bull Curates – **Room007 Hotel**, Madrid. Espanya 2014

Kopfe Drei – **Werkkunst Galerie**, Berlín. Alemanya 2014

Estampa Art Fair, **Galería Yusto–Giner Gallery**, Madrid. Espanya 2014

Cologne Art Fair **Galería Tres Punts**, Colònia. Alemanya 2014

SWAB Art Fair, **Galería Tres Punts**, Barcelona. Espanya 2014

Affordable Art Fair – **Active Art Gallery**, Hamburg. Alemanya 2014

Artmosphere Biennale ArtPlay – Moscou. Rússia 2014

POP POP POP – **Second Above Gallery**, Hong Kong. La Xina 2014

Summer Times – **Galería Yusto–Giner**, Marbella. Espanya 2014

Villa Ocupada – Niort. França 2014

La Alternativa. Tendido 11 – Plaça de bous Las Ventas, Madrid. Espanya 2014

Street Art Axa Porto. Porto. Portugal 2014

Abnormal Activity – **3 Punts Gallery**, Barcelona. Espanya 2014

Theriomorphism I – **Galería Ink and Movement**, Madrid. Espanya 2014

This is Not Street Art – **Social Space**, Nova Delhi. L’Índia 2014

Affordable Art Fair – Hamburg. Alemanya 2013

Da Bakers Dozen – **Low Brow Artique**, ova York. Els Estats Units 2013

Streets of Colours by Campo Viejo – **Palacio Santa Bárbara**, Madrid. Espanya 2013

MINIMART – Fifty24MX, DF. Mèxic 2012

Espanish Conexion – **High Roller Society Gallery**, Londres. El Regne Unit 2012

Vibraciones España – **Artotheque, Pessac**.

França 2012

City of Gold – **Afronova Gallery**, Johannesburg. Sud-àfrica 2012

GRAFIKA, 30 Artistas de la España Joven – **Instituto Cervantes**, Sofia. Bulgària 2012

GRAFIKA, 30 Artistas de la España Joven – **Instituto Cervantes**, Bordeus. França 2011

Liberté des Styles – **Abbey du Ronceray**, Angers. França 2011

GRAFIKA, 30 Artistas de la España Joven – **National Gallery**, Amman. Jordània 2011

GRAFIKA, 30 Artistas de la España Joven – Beirut. Líban 2011

Art Stars by Polo Ralph Lauren – **Phillips De Pury**, Londres. El Regne Unit 2010

Sergeant Paper – **L’Issue Gallery**, París. França 2010

Art Stars by Polo Ralph Lauren – Treviso. Itàlia 2010

Col·leccions

Colección Los Bragales, Espanya

Colección SOLQ, Espanya

The Dean Collection, els Estats Units

Boa Arte, Espanya

PBX Creativa, Espanya

Museus

Urban Nation Museum. Berlín 2017

El jardín del kaos – CEART: Centro de Arte Tomás y Valiente, Madrid. Espanya 2017

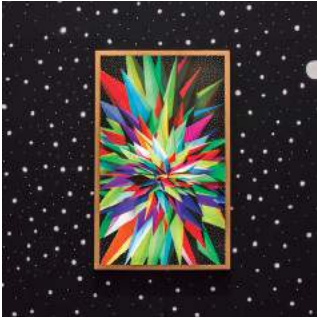
Lancaster Museum of Art and History (MOAH), Lancaster. Els Estats Units 2016

Museu de Palerm, Sicília. Itàlia 2016

Black Box – Fundación Fondo Internacional de las Artes, Madrid. Espanya 2009

Pág. 18
Kaos Star. 2018
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
500x500 cm.

Pág. 20
Semper vivum. 2014
Impressió digital sobre metacrilat
Impresión digital sobre metacrílat
124x203 cm.

Pág. 26
Brickskin. 2014
Tècnica mixta sobre fibra de vidre
Técnica mixta sobre fibra de vidrio
120x80x40 cm.

Pág. 31
Grasskin. 2014
Tècnica mixta sobre fibra de vidre
Técnica mixta sobre fibra de vidrio
120x80x40 cm.

Pág. 34
Torture. 2009
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x100 cm.

Pág. 35
Ama pero odia. 2010
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
81x100 cm.

Pág. 35
Odia pero ama. 2010
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
81x100 cm.

Pág. 36
Prohibido vivir. 2010
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre fusta
100x100 cm.

Pág. 32
Brain Storming. 2004
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
40x38x50 cm.

Pág. 32
Mother Nature. 2009
Tècnica mixta sobre fusta
Técnica mixta sobre madera
70x80x40 cm.

Pág. 33
Destructive faith. 2009
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
70x70 cm.

Pág. 33
I am humanly dependent. 2009
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
100x100 cm.

Pág. 36
Libre pero condenado. 2010
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
70x70 cm.

Pág. 36
Autodestrucción. 2010
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x100 cm.

Pág. 36
Procesión. 2010
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
100x100 cm.

Pág. 37
Paraíso artificial. 2010
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x100 cm.

Pág. 33
Revenge. 2009
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
70x70 cm.

Pág. 33
Ecourbansystem. 2009
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
70x70 cm.

Pág. 34
God. 2009
Tècnica mixta sobre fusta
Técnica mixta sobre madera
70x80x40 cm.

Pág. 34
Reflections. 2009
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x100 cm.

Pág. 38
Victim of an imposible love. 2011
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
97x130 cm.

Pág. 38
Born in the storm. 2011
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
97x130 cm.

Pág. 39
Lost in themself. 2011
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
146x114 cm.

Pág. 39
Lost in the clutter. 2011
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
146x114 cm.

Pág. 40
Skull vs Sky. 2012
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
80x80 cm.

Pág. 41
El circo del sin sentido. 2012
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x122 cm.

Pág. 41
3 desgracias. 2012
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x122 cm.

Pág. 42
Perdidos en el infinito I. 2012
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x122 cm.

Pág. 53
No mask for the wicked. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
120x120 cm.

Pág. 53
The misterius knight of God's garden. 2017
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
200x200 cm.

Pág. 53
Battle of Chihuahua desert. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
120x120 cm.

Pág. 54
El lago del deseo. 2018
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
500x300 cm.

Pág. 42
Perdidos en el infinito II. 2012
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
100x122 cm.

Pág. 43
Peace and war. 2014
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
180x180 cm.

Pág. 50
The victory of nobody. 2016
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
200x200 cm.

Pág. 51
Trump's Angels reflections. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
120x120 cm.

Pág. 62
Organismos ingrávitos I. 2015
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
122x122 cm.

Pág. 62
Organismos ingrávitos II. 2015
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
122x122 cm.

Pág. 63
Multiflag Obama. 2015
Llana i tèxtil sobre tela
Lana y textil sobre lienzo
Ø 100 cm.

Pág. 63
Rainbow prison. 2016
Llana i tèxtil sobre tela
Lana y textil sobre lienzo
80x60 cm.

Pág. 52
Soldiers of love. 2017
Esmalt sintètic sobre tela
Esmalte sintético sobre lienzo
200x200 cm.

Pág. 52
Broken Statues. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
120x120 cm.

Pág. 52
World can't fly without the shaman. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
120x120 cm.

Pág. 52
Kreisler Graces. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
120x120 cm.

Pág. 64
Head Rubick. 2016
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
180x180x34 cm.

Pág. 66
Skull igloo. 2016
Llana i tèxtil sobre tela
Lana y textil sobre lienzo
80x80 cm.

Pág. 66
Refugee goddesses. 2017
Llana i tèxtil sobre tela
Lana y textil sobre lienzo
80x80 cm.

Pág. 66
Sisters in the lake. 2017
Llana i tèxtil sobre tela
Lana y textil sobre lienzo
100x100 cm.

Pág. 66
She, he and me. 2018
Llana i tèxtil sobre tela
Lana y textil sobre lienzo
100x100 cm.

Pág. 67
Skull mutations III. 2017
Tècnica mixta sobre vidre
Técnica mixta sobre vidrio
62x62 cm.

Pág. 68
The garden inside the moon head. 2017
Tècnica mixta sobre fibra de vidre
Técnica mixta sobre fibra de vidrio
40x38x50 cm.

Pág. 70
The lovers of Mr. Cat. 2018
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
Ø 150 cm.

Pág. 83
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 83
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 83
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 83
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 71
Boobs of Christ. 2018
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
Ø 150 cm.

Pág. 72
From Nigeria with love. 2018
Tècnica mixta sobre impressió fotogràfica i fusta
Técnica mixta sobre impresión fotografica y madera
200x200 cm.

Pág. 73
Angry dog. 2018
Esmalt sintètic sobre fusta i fibra de vidre
Esmalte sintético sobre madera y fibra de vidrio
35x85x75 cm.

Pág. 73
Mickey vs Human. 2018
Tècnica mixta sobre fibra de vidre
Técnica mixta sobre fibra de vidrio
96x29x30 cm.

Pág. 84
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 84
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 84
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 84
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 76
Skull's soul. 2018
Mapping sobre fibra de vidre
Mapping sobre fibra de vidrio
200x200 cm.

Pág. 80
Drippings flags. 2018
Tècnica mixta sobre fusta i teixits
Técnica mixta con tejidos y madera
450x200 cm. (x2)

Pág. 83
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 83
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 84
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 85
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 85
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 85
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 85
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 85
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 85
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 87
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 96
Pig. 2017
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
76x76x90 cm.

Pág. 96
Retromirage. 2017
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
78x64x38 cm.

Pág. 96
Unicornio. 2018
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre i base de fusta
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio y madera
80x60x60 cm.

Pág. 97
Bull. 2018
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre i base de fusta
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio y madera
54x50x59 cm.

Pág. 87
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 87
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 87
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 87
Photography works. 2012-2018
Impressió digital en paper fotogràfic sobre dibond
Impresión digital en papel digital sobre dibond
50x70 cm.

Pág. 97
Grey Skull. 2018
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
75x78x35 cm.

Pág. 97
Skull. 2018
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
75x78x35 cm.

Pág. 97
Lion King. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta i teixits mixtos
Esmalte sintético sobre madera y tejidos mixtos
50x70x80 cm.

Pág. 100
Self Universe Vomit. 2018
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
100x215x100 cm.

Pág. 91
Jail of rainbow. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta i fibra de vidre
Esmalte sintético sobre madera y fibra de vidrio
120x105 cm.

Pág. 92
Monkey Head. 2016
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre i base de fusta
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio y madera
160x120x60 cm.

Pág. 94
Punk Horse. 2017
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
68x60x35 cm.

Pág. 96
Buck Head. 2017
Esmalt sintètic sobre fibra de vidre
Esmalte sintético sobre fibra de vidrio
65x83x68 cm.

Pág. 106
Palace of the Zebra Queen. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
500x200 cm.

Pág. 109
Smile crowning. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
120x120 cm.

Pág. 109
Virgin of the freedom. 2017
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
70x70 cm.

Pág. 110
Kaos Universe. 2018
Esmalt sintètic sobre fusta
Esmalte sintético sobre madera
400x500 cm.

CONSELL GENERAL DEL CONSORCI DE MUSEUS DE LA COMUNITAT VALENCIANA

President d'honor
Ximo Puig i Ferrer
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

President
Vicent Marzà Ibáñez
CONSELLER D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT

Vicepresidents
Joan Ribó Canut
ALCALDE DE VALÈNCIA
César Sánchez Pérez
PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL D'ALACANT
Amparo Marco Gual
ALCADESSA DE CASTELLÓ DE LA PLANA

Vocals
Luis Barcala Sierra
ALCALDE D'ALACANT
Javier Moliner Gargallo
PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE CASTELLÓ
Jorge Rodríguez Gramage
PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE VALÈNCIA
Vicente Farnós de los Santos
REPRESENTANT DEL CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA
Mª Carmen Amoraga Toledo
DIRECTORA GENERAL DE CULTURA I PATRIMONI DE LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT I PRESIDENTA DE LA COMISSIÓ CIENTÍFICO-ARTÍSTICA

Gerent
José Luis Pérez Pont

Secretari
José Villar Rivera
SUBSECRETARI DE LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT

CONSORCI DE MUSEUS DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Direcció – Gerencia
José Luis Pérez Pont

Adjunta a Direcció
Susana Vilaplana Sanchis

Àrea Jurídica
Marta Pérez Soria

Coordinació d'Exposicions
Mª Vicenta Belenguer Dolz
Lucía González Menéndez
Isabel Pérez Ortiz
Vicente Samper Embiz

Programes Públics
Eva Doménech López

Educació i Mediació
José Campos Alemany

Media i Xarxes
Carmen Valero Escribá

Administració
Nicolás S. Bugeda Cabrera
María Luisa Izquierdo López
Antonio Martínez Palop
Germà Sánchez Eslava

EXPOSICIÓ

Organització
Consorti de Museus de la Comunitat Valenciana

Centre del Carme Cultura Contemporània Direcció
José Luis Pérez Pont

Comissariat
Ink and Movement i Okuda San Miguel

Coordinació de l'exposició
M.ª Vicenta Belenguer Dolz

Transport
Crisóstomo Transportes S.L.

Muntatge
Ele2 soluciones a la comunicación S.L.

Audiovisuals
Nunsys

Il·luminació
Jesús Martínez

Disseny gràfic
Soraya Olivares. Solica Studio

Producció retolació
Printime

Video mapping
René Athiel. Volumetricks

Impressió fullet
Camus Impresores

Assegurances
Hiscox

Col·labora
Ajuntament de València

CATÀLEG

Textos
Ink and Movement
José Latorre Lleó
Guillermo López Gallego
María B. García Pardo
Okuda San Miguel

Fotografies
Quique Rico
Martha Cooper
Elchino Pomares
Armando Romero
Juan Peiró

Disseny i maquetació
Soraya Olivares. Solica Studio

Coordinació editorial
Ink and Movement
Mª Vicenta Belenguer Dolz

Traducció anglesa
Jaime Muñoz Apruzzese

Traducció valenciana
Servei d'Acreditació i Assessorament del Valencià
Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport

Impressió i enquadernació
Camus Impresores

ISBN: 978-84-482-6247-1

Depòsit Legal: V-1432-2018

València. Maig 2018
www.consorcimuseus.gva.es
www.okudart.es
www.inkandmovement.com
@gva_consorcimuseus
@okudart
@inkandmovement

© dels textos: els autors
© de les imatges: els autors
© de la present edició: Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana, 2018

AGRAÏMENTS

Gràcies a tots els que van fer possible la falla Equilibri universal, i la meua major exposició indi-vidual en un museu.

Primer, al meu encantador equip lam (Ink and Move-ment); als mestres Latorre i Sanz pel increïble treball; a Reyes Martí pels magnífics arc de Sant Martí i focs artificials que van cremar la meua falla i van fer que sentira una de les millors experiències de la meua vida; a Rocío, a les falleres i a tots els valencians que em van recolzar i que van conèixer i van sentir el meu univers personal; al director Batiste i el seu divertit equip, a Martha Cooper i la seua cosina, a l'equip Burning Man...

Vull enviar 1.111 besos i amor a la gent amb la qual tre-balle, visc, viatge i gaudisc tots els dies i a qui estime:

El meu estudi 11ArtSpace: Oscar Sanz, el meu company de vida Akimbo, Sergio Gómez, Ana Llorente, Soraya, Zigor Caveró, Diego Carnicero, Alejandra Kreisler, Pablo Hatt, Dani Dlargo, Mis-terPiro, Antonyo Marest, Guille, Imanol, el meu mestre 3D Diego Ele, ElChino Po.

Equip de Charlotte i Just Kids, família Delimbo, Corey Helford Gallery, Goldman Global Arts, Underdogs Gallery, Juan Carlos CEArt, Fernando Francés pare i fill, Jaime Colsa, David Cantolla Solo Collection, Diego Figueroa, Lebasse Pro-jects, Joyería Suarez, Flamingo Sun, Martita Adi-das i equip, Adda&Taxie Gallery, Stolen Space, Mirus Gallery, Celia Tejada, 3Punts, Col·lecció Murcia Street Art Project, Col·lecció Kreisler, En-rique Varela, Willy, Miguel...

Les meues encantadores assistents: la meua ger-mana Maite San Miguel i la millor mamà, Amalia Erice i la seua bruixa de Cuchia Cru Ana, Salada i Deñe.

La meua família: el pare Andrés, el germà Manin i família, l'única cuinera de ma vida i la meua sego-na mamà Rosario Saiz, el gran cuiner Kike Pérez i família, Saulito i els cosins San Miguel, Juan Carlos de la Fuente...

Més amor als meus amics i artistes Cru:

El meu germà hippí Remed, la meua família del Bronx, el meu estimat SenLee, Lisa i papà Sen2, Lauralita, San, Spok, Pepón Nieto, Nano4814,

Sixe Paredes, Herbert & Will Baglione, Os Ge-meos, Taboo, Case, Tomokazu Matsuyama, Los Suruba, Cleon Peterson, Smithe, Saner, Aec, Waone, Alex Gross, Aj Fosik, Van Minen, Vhills, Bordalo, Amandine Urruty, Phillys Galembo, Christybomb, Dan Lan Sopopomo, Bicicleta Sem Freio, Hell'O Monsters, Oleg & Dakh Dau-ghters, Miss Van, Pilar Albarracín, José Luis Serzo, Felipe Pantone, Andrew dos alas, Dj Nano, Carlos Música Moderna, Pedro Úbeda, Andrea Pancaldi, Sabek, 3TTMan, Suso33, Beto, Zeta, Dems, Rosh, Roys, Smote, Mets, Noer, Pi-rulo, Sec, Nie, Sr Rojo, Sheism, Iban Sevilla, Ed is Dead, Chirie Vegas & bro Isra, Pavan & Fo-reign Beggars, Meneo, Roty 340, René Athiel (Volumetricks), Blas Egea i la seua mamà, Espe, Edgar Zombie Kids, Laura Vandal, Andreuti Vandal, Vakes, Aqeel, Santi Araña, Ikki, Costa, Romo, Víctor Ruttý, María Ke Fisherman, Cha Cha Club, Corazón, Miki i Gabri, Sorvete, Manu, Miguel Spears, Sofum, Valeria, Marcelo pumi-ta, la meua Niki rusa, Toia, Mucho Mu, El Límite, Shotta, Mala Rodríguez, Austin TV, Adán Chiki-tico, Fifty24MX, Enriqueta Arias, Marcos Leiras Sharin, el meu Poket PEARL, Juan Hurle, Kamilo, Angel de Castro, Christian Wunsch & Elena, el meu arc iris Aurea & Eric, Jordi, Klemen, Iria Ha-rakirina, Tomas Peña, Gerardo del Hierro, K-Re, Aron, Mariete, YenK, Ade&Sun, Dika, Alvaro Briz, Ivan Oria, equip de Planilandia, Ana Gil, Hawai Films, Vietnam Studio, María Arcas, Paul Hard, Javier Díaz, Joka, Elio & Ziontifik, Newton, Víc-tor Chaval Records, LC, Erbe i família, Jank i família, Javifrok i família, Priteo, Dj Uve, Abas, Rey, la meua estilista favorita Sabrina Lázaro, Pilar, Ana, Mariano Hispano i família, Edoc & Te-tuan i família, Fer i pizzería NAP, ThisisBrv, Pablo Bolívar, Aphro, Pulshar, Alex Martínez, Bubi fam, Chuchi Fladura, Lu, el meu Guel, Five, el meu Hugo, Goldo Cn6, Dasic, Pepe Cuerda, Jorge Yañez, Drew, Karolina León i família, Mukis DEP, David Delfín DEP...

GENERALITAT
VALENCIANA

CONSORCI
DE MUSEUS
DE LA
COMUNITAT
VALENCIANA

cccc

Centre del Corne
Cultura Contemporània

AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA

iam

